

جلد ششم

ملک عمل

معیارها و ضوابط احداث خطوط برگشت پذیر در معابر شهری

فهرست مطالب

۵	مقدمه
۶	۱- مبانی
۷	۲- نحوه اجرای خط برگشت‌پذیر
۷	۳- محل اجرای خط برگشت‌پذیر
۹	۴- ضوابط طرح خطوط برگشت‌پذیر
۱۰	۵- طبقه عملکردی معابر
۱۱	۶- انواع خطوط برگشت‌پذیر
۱۱	۷- خطوط برگشت‌پذیر بدون مانع
۱۲	۸- خطوط برگشت‌پذیر با موانع ثابت
۱۲	۹- خطوط برگشت‌پذیر با موانع متحرک
۱۳	۱۰- خطوط برگشت‌پذیر با تلفیقی از موانع ثابت و متحرک
۱۴	۱۱- طراحی خطوط برگشت‌پذیر
۱۴	۱۲- مقطع عرضی خطوط برگشت‌پذیر
۱۸	۱۳- تجهیزات ایمنی در خطوط برگشت‌پذیر
۱۸	۱۴- ۱- حفاظه‌های ایمنی و گاردریل‌ها
۱۸	۱۵- ۱-۱- نرده حفاظتی کناری
۲۱	۱۶- ۱-۲- نرده حفاظتی میانی
۲۱	۱۷- ۲- ضربه‌گیرها (یشکه‌های ایمنی)
۲۱	۱۸- ۳- نیوجرسی
۲۲	۱۹- ۴- سیستم موانع بتنی متحرک
۲۲	۲۰- ۱-۴- وسیله نقلیه انتقال دهنده موانع
۲۴	۲۱- ۲-۴- موانع بتنی متحرک
۲۶	۲۲- ۵- سیستم موانع جمع‌شونده
۲۷	۲۳- ۶- سیستم موانع مخروطی جمع‌شونده
۲۸	۲۴- ۷- دروازه‌ها
۳۰	۲۵- ۳- بخش‌های ابتدایی و پایانی و انتقالی تسهیلات خطوط برگشت‌پذیر
۳۲	۲۶- علایم و نشانه‌های مورد استفاده در خطوط برگشت‌پذیر
۳۲	۲۷- ۱- علایم قائم
۳۲	۲۸- ۱-۱- تابلوها

۳۷- ۱-۲- جراغها

۳۸- ۲-۲- علایم افقی

۳۹- ۲-۲-۱- مشخصات و انواع خط کشی‌ها در معابر درون شهری

۴۰- ۲-۲-۱- ۱- خط کشی طولی

۴۱- ۲-۲-۱- ۱- ۱- خط کشی‌های طولی

۴۲- ۲-۲-۱- ۱- ۱- رنگ خط کشی‌های طولی

۴۳- ۲-۲-۱- ۱- ۳- عرض خط کشی‌های طولی

۴۴- ۲-۲-۱- نوشهای طولی

۴۵- ۲-۳- علایم برجسته

۴۶- مدیریت اجرای خطوط برگشت پذیر

۴۷- ۱- ساعت عملکرد خطوط برگشت پذیر

۴۸- ۲- تعداد خطوط

۴۹- ۳- طول خط

۵۰- ۴- محدودیت‌های اجرایی خطوط برگشت پذیر

۵۱- ۵- فرهنگ سازی

۵۲- ۶- وسائل مجاز به استفاده از خطوط برگشت پذیر

۵۳- دیگر ملاحظات

فهرست جداول

- جدول (۱). ضوابط کلائی عرض مقاطع در طراحی معابر با خطوط برگشت پذیر براساس
ضوابط O[AASHI] [۲]
- جدول (۲). عرض مقطع و شانه راه در معابر مختلف [۱ و ۲]
- جدول (۳). ضرایب تعديل عرض خط و فاصله جسم تا لبه سواره در آزادراهها و بزرگراهها
- جدول (۴). مدل‌های موجود مواد استوانهای
- جدول (۵). نشانه‌های به کار رفته در تابلوهای معابر برگشت پذیر
- جدول (۶). علایم بیشینه‌ای برای استفاده در معابر برگشت پذیر
- جدول (۷). انواع خط‌کشی‌های طولی [۵]
- جدول (۸). چک لیست بررسی معبر برای اجرای خط برگشت پذیر در آن
- جدول (۹). چک لیست بررسی معبر برای اجرای خط برگشت پذیر در آن (دامنه)

فهرست شکل‌ها

۸	شکل (۱). انواع خطوط برگشت‌پذیر با توجه به محل قرارگیری
۱۳	شکل (۲). انواع خطوط برگشت‌پذیر از نوع موانع
۱۷	شکل (۳). مقطع عرضی خط برگشت‌پذیر با یک خط عبوری
۱۷	شکل (۴). مقطع عرضی خط برگشت‌پذیر با دو خط عبوری
۱۹	شکل (۵). نمونه‌ای از کابل دو زوجی
۱۹	شکل (۶). نمونه‌ای از گاردریل دو موجی
۲۰	شکل (۷). نمونه‌ای از گاردریل سه موجی
۲۰	شکل (۸). جزیيات حفاظ دو موجی پایه ضعیف
۲۲	شکل (۹). مشخصات انواع حفاظه‌های میانی بتنی
۲۳	شکل (۱۰). نحوه جابه‌جایی موانع بتنی توسط وسیله مخصوص
۲۴	شکل (۱۱). وسیله‌نقلیه مخصوص جابه‌جایی موانع
۲۵	شکل (۱۲). موانع بتنی متحرک
۲۶	شکل (۱۳) موانع جمع‌شونده استوانه‌ای
۲۷	شکل (۱۴). موانع استوانه‌ای جمع شدنی الکتریکی
۲۸	شکل (۱۵). مانع مخروطی جمع‌شونده
۲۸	شکل (۱۶). طراحی دروازه به منظور ممانعت از ورود دوطرفه، سیاتل، واشنگتن
۲۹	شکل (۱۷). جزیيات دروازه‌های به کار رفته در خطوط برگشت‌پذیر
۳۰	شکل (۱۸). سیستم کابل مهار کننده وسائل نقلیه
۳۱	شکل (۱۹). نمونه‌ای از دسترسی در نقاط ابتدایی و انتهایی خط برگشت‌پذیر
۳۱	شکل (۲۰). نمونه‌ای از دسترسی میانی در خط برگشت‌پذیر در بزرگراه با امکان ورود و خروج همزمان
۳۱	شکل (۲۱). محل انتهایی خط برگشت‌پذیر در یک بزرگراه با وجود میانه
۳۳	شکل (۲۲). انواع تابلوهای مورد استفاده در سیستم خطوط برگشت‌پذیر
۳۵	شکل (۲۳). نحوه نمایش پیام‌های گردش غیرمجاز به چپ
۳۸	شکل (۲۴). چراغ‌های مورد استفاده در کنترل خطوط
۳۸	شکل (۲۵). نمونه‌ای از تابلوهای کنترل وضعیت خط و سرعت در تونل رسالت
۴۱	شکل (۲۶). نمونه‌ای از خط‌کشی در یک معبر برگشت‌پذیر
۴۱	شکل (۲۷). تیپ علایم افقی در خط برگشت‌پذیر پرسنلین
۴۲	شکل (۲۸). نمونه‌ای از علایم برجسته [۴]

در این مبحث به ارایه ضوابط و دستورالعمل‌های اجرای خطوط برگشت‌پذیر پرداخته شده است. از آنجا که هیچ تجربه خاصی در خصوص اجرای خطوط برگشت‌پذیر در کشور به کار گرفته نشده است و ضابطه و آیین‌نامه‌ای در این رابطه وجود ندارد، سعی شده است با استفاده از تجربیات و ضوابط کشورهای دیگر و تطبیق آنها با آیین‌نامه طراحی راههای شهری وزارت راه و شهرسازی به ارایه معیارهای لازم برای اجرای این سیستم در کشور پرداخته شود.

۱- مبانی

معبر برگشت‌پذیر، معبر جداگانه‌ای معمولاً بین خطوط معبری دیگر است که در زمان‌های مختلف روز جریان ترافیک در جهات مختلف را سرویس‌دهی می‌کند [۶].

سبتم خطوط برگشت‌پذیر عبارتست از "داشتن عملکردی که در آن یک یا چند خط در ساعاتی از روز برای حرکت جریان در یک جهت طراحی شده‌اند و در ساعات دیگر در طول روز جریان در آنها با جهت مخالف حرکت می‌کند" [۷].

لزوم به کارگیری خطوط برگشت‌پذیر به وسیلهٔ شناسایی مکان‌های پرازدحام و مراکز فعالیتی انجام می‌شود. خطوط برگشت‌پذیر با افزایش ظرفیت در یک معبر در ساعات مختلف روز و در جهات مختلف معبر یا عت تسهیل رفت و برگشت به و یا از این مراکز جمعیتی می‌شود.

افزایش ظرفیت توسط اجرای خطوط برگشت‌پذیر با تغییر جهت خطوط عبوری جهت غیر شلوغ و اختصاص آنها به جهت شلوغ انجام می‌شود. این روش افزایش ظرفیت، در معابری کاربرد دارد که امکان تعریض آنها به دلیل هزینه‌های اجرایی و یا سایر محدودیت‌ها وجود ندارد. براساس تجربیات به کار گرفته شده در سایر کشورها، این روش یکی از موثرترین روش‌های افزایش ظرفیت در ساعات اوج در خیابان‌ها به شرط اجرای صحیح است.

مسیر برگشت‌پذیر شامل ۵ قطعه می‌شود. قطعه اول آن، ناحیه نزدیک شدن به خط برگشت‌پذیر است، که در آن رانندگان باید مطلع شوند که کدام خطوط برای عبور به روی آنها باز است. قطعه دوم؛ ناحیه ورودی به خط برگشت‌پذیر است. که رانندگان تصمیم می‌گیرند که از خط برگشت‌پذیر عبور کنند یا خیر. قطعه سوم؛ خط برگشت‌پذیر است، که در طول آن تجهیزات ترافیکی جهت اطلاع‌رسانی به رانندگان وجود دارد. قطعه چهارم؛ ناحیه خروجی از خط برگشت‌پذیر است، که از آنجا رانندگان وارد خطوط عادی جریان می‌شوند. در نهایت قطعه پنجم؛ ناحیه دور شدن از خط برگشت‌پذیر و حرکت در طول خطوط عادی جریان است [۲].

۲- نحوه اجرای خط برگشت‌پذیر

از مهم‌ترین مفاهیم در خطوط برگشت‌پذیر، تخصیص ظرفیت موجود در مسیر است که به طور مستقیم بر عملکرد مسیر اثر می‌گذارد. این موضوع می‌تواند بر عملکرد خطوط مجاور نیز با انتقال جریان ترافیک به آنها تأثیر بگذارد. در اجرای خطوط برگشت‌پذیر باید به تخصیص ظرفیت کافی به جهت غیر اوج نیز توجه شود تا اجرای این سیستم باعث ایجاد مشکل ترافیکی جدیدی نشود. سه روش برای ترکیب‌بندی استفاده از خطوط برگشت‌پذیر به کار گرفته می‌شود [۷].

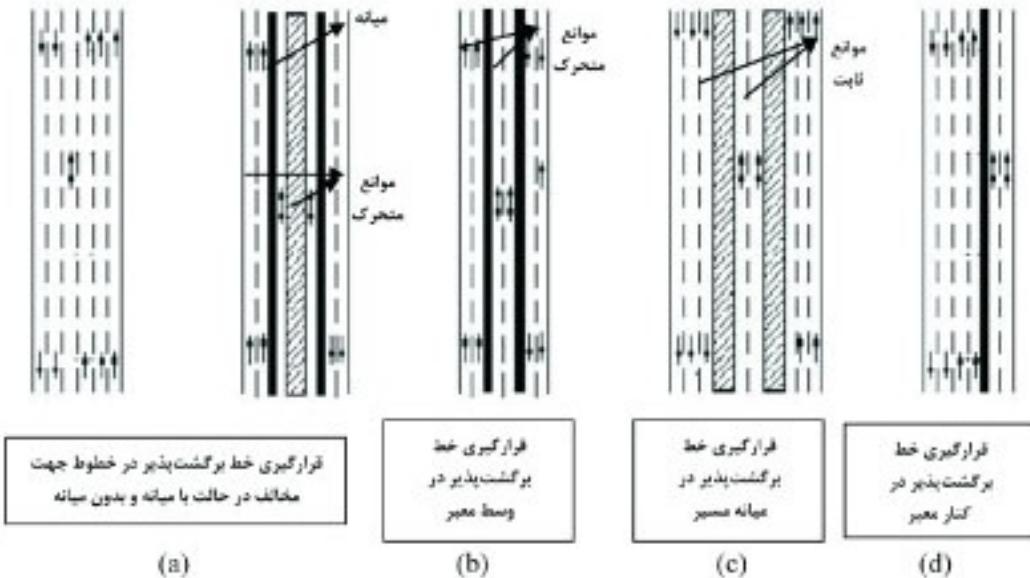
- ۱- برگرداندن جریان در همه خطوط یک خیابان یک‌طرفه، از یک جهت به جهت دیگر که یک خیابان یک‌طرفه جهت‌دار ایجاد می‌کند.
- ۲- برگرداندن جریان در همه خطوط یک معبر دو‌طرفه، که در برخی ساعات یک خیابان یک‌طرفه و در ساعات دیگر خیابانی دو‌طرفه ایجاد می‌کند.
- ۳- برگرداندن یک خط و یا بیشتر از یک خیابان دو‌طرفه، که باعث ایجاد یک خیابان دو طرفه با تعداد خطوط نامتوازن جهتی و عملکردی نامتوازن در برخی ساعات می‌شود.
معمول‌ترین روش در اجرای خطوط برگشت‌پذیر، روش سوم است که می‌تواند در انواع معابر شهری با انجام ملاحظات خاص و ویژگی‌های معبر اجرا شود.

۲-۱- محل اجرای خط برگشت‌پذیر

در شرایطی که سیستم برگشت‌پذیر در یک خیابان دو‌طرفه و با تغییر جهت یک خط و یا بیشتر انجام شود با توجه به طراحی معبر، خط برگشت‌پذیر می‌تواند در موقعیت‌های مختلفی قرار گیرد.

- خط برگشت‌پذیر می‌تواند یک و یا تعدادی از خطوط جهت مخالف را اشغال کند و بسته به ویژگی‌های معبر با مانع و یا خط‌کشی از خطوط دیگر جدا شود. (a)
- خط برگشت‌پذیر می‌تواند در وسط معبر قرار گرفته و توسط مانع یا خط‌کشی از خطوط مجاور آن جدا شود، در این صورت دسترسی به خط برگشت‌پذیر از هر دو جهت امکان‌پذیر خواهد بود. (b)
- در صورتی که میانه راه فضای کافی داشته باشد، (شامل ۳/۵ متر عرض خط و حاشیه کافی از موانع) خط برگشت‌پذیر می‌تواند در میانه قرار گرفته و به صورت معبری مجزا عمل کند. (c)
- خط برگشت‌پذیر می‌تواند، در کنار معبر قرار گرفته و به صورت معبری مجزا عمل کند. (d)

شکل (۱) انواع خطوط برگشت‌پذیر را با توجه به محل قرارگیری آن نشان می‌دهد.

شکل (۱). انواع خطوط برگشت پذیر با توجه به محل قرارگیری.

اجرای خط برگشت پذیر در میانه مسیر و یا در معبری جداگانه در کنار معبر معمولاً بیشنهاد مناسبی برای محورهایی که هنوز ساخته نشده‌اند و یا نیاز به اصلاح دارند، می‌باشد. از آنجا که اغلب در معابر ساخته شده وضعیت میانه مسیر ثابت است و در آن موانعی از قبیل پایه پل و یا درخت وجود دارد، امکان اجرای خط برگشت پذیر در آن کم است.

۳- ضوابط طرح خطوط بروگشت‌پذیر

سیستم بروگشت‌پذیر می‌تواند از یک طرف با بهبود شرایط برای وسائل نقلیه، مفید باشد و از طرف دیگر، به دلیل تعداد محدود دسترسی‌ها و ظرفیت استفاده نشده در بیشتر زمان‌های روز، غیر مفید باشد. سیستم خطوط بروگشت‌پذیر هنگامی مورد استفاده قرار می‌گیرد، که شرایط اولیه زیر فراهم باشد:

- ۱- توزیع جهتی در طول ساعات اوج ترافیک به اندازه قابل توجهی ناهمانگ باشد، برای این منظور حداقل نسبت ۶۵ به ۳۵ درصد مناسب می‌باشد.
- ۲- محدودیت‌های کنترل، طراحی و حریم راه به گونه‌ای می‌باشد که ایجاد امکاناتی موازی ولی جداگانه از معبر مورد نظر وجود نداشته باشد.
- ۳- مقصد سهم قابل توجهی از جریان ترافیک در طول دوره اوج ترافیک، نواحی مرکزی و یا مرکزی شهر باشد.

شرایط دیگری که لازم است در هنگام ایجاد سیستم بروگشت‌پذیر در یک معبر مورد نظر قرار گیرد عبارتند از:

- ۱- فقدان یک خیابان در مجاورت خیابان مورد مطالعه، که احتمال یک‌طرفه درنظر گرفتن خیابان مزبور را از بین ببرد.
- ۲- وجود حداقل ۵ خط عبوری در محور و ندارک حداقل ۲ خط در جهت غیر اوج در خیابان‌های دو طرفه وجود حداقل ۴ خط عبوری در خیابان‌های یک‌طرفه، ندارک حداقل دو خط مابع از قفل شدن و تشکیل صفحه‌ای طولانی در جهت فرعی معبر می‌شود.
- ۳- ممنوعیت پارک حاشیه‌ای در معابری که محدودیت حداقل دو خط برای جهت غیر اوج با حذف پارک حاشیه‌ای تأمین می‌شود. ممنوعیت پارکینگ حاشیه‌ای، باعث اضافه شدن یک خط در دو جهت می‌شود که ظرفیت در جهت اصلی و قدرت مأمور در جهت فرعی را افزایش می‌دهد. همچنین حذف پارکینگ حاشیه‌ای باعث کاهش آمار تصادفات می‌شود.

۴- طبقه عملکردی معابر

براساس آینه نامه طراحی راههای شهری، راههای شهری به سه گروه کلی و متمایز از یکدیگر جدا می شوند [۱ و ۲]

- راههای شریانی درجه ۱
- راههای شریانی درجه ۲
- خیابانهای محلی

راههای شریانی درجه ۱ شامل آزادراه، بزرگراه و راه عموری می شوند. در این راهها نقش جابه جایی از اهمیت بیشتری برخوردار است و عملکرد اصلی این راههای ارتباط دادن مناطق دور شهرهای بزرگ با یکدیگر و انتقال شبکه راههای درون شهری آنها به شبکه راههای برون شهری می باشد. در این راهها پارکینگ حاشیه ای مجاز نیست. تقاطع های هم سطح مناسب این راهها نیست و اگر نیاز به استفاده از آنها باشد، تعداد آنها کم و فاصله شان زیاد خواهد بود. حداقل فاصله مجاز بین تقاطع های هم سطح ۲/۵ کیلومتر است و ورودی و خروجی های آن باید طوری طراحی شوند که وقفه در ترافیک عموری ایجاد نشود. سرعت مجاز در این معابر بین ۷۰ تا ۹۰ کیلومتر در ساعت است.

راههای شریانی درجه ۲ شامل شریانی های اصلی و فرعی می شوند. در این راهها هم نقش جابه جایی و هم دسترسی با اهمیت هستند. از این رو، هرچه در این راهها دسترسی بیشتری فراهم شود، از کارایی راه در جابه جا کردن و سایر کاسته می شود. این راهها شبکه اصلی ارتباطی درون شهری را تشکیل می دهند. سرعت مجاز در این معابر بین ۴۰ تا ۶۰ کیلومتر در ساعت است. در این معابر پارکینگ حاشیه ای توصیه نمی شود.

نقش اصلی خیابان های محلی فراهم اوردن دسترسی برای وسائل نقلیه موتوری است. سرعت حرکت وسایل نقلیه در این خیابان ها، باید کم و به اندازه ای باشد که خیابان بتواند به نقش اجتماعی خود عمل کند. در این معابر پارکینگ های حاشیه ای تنظیم شده و سرعت مجاز ۳۰ کیلومتر در ساعت تعريف شده است.

از آنجا که هدف از اجرای خطوط برگشت پذیر بالا بردن جابه جایی در شبکه حمل و نقل است و این کارایی عمدتاً از اهداف معابر شریانی درجه ۱ و ۲ می باشد، اجرای سیستم برگشت پذیر در این معابر رسیدن به اهداف موردنظر را فراهم می آورد و استفاده از خط برگشت پذیر در خیابان های محلی باعث کاهش دسترسی ها می شود.

۵- انواع خطوط برگشت‌پذیر

خطوط برگشت‌پذیر با توجه به نحوه جداسازی آنها از دیگر خطوط به چند دسته تقسیم می‌شوند که عبارتند از [۳]:

- خطوط برگشت‌پذیر جدا شده بدون مانع
- خطوط برگشت‌پذیر جدا شده با مانع ثابت
- خطوط برگشت‌پذیر جدا شده با مانع متحرک
- خطوط برگشت‌پذیر جدا شده با ترکیبی از مانع ثابت و متحرک

۵-۱- خطوط برگشت‌پذیر بدون مانع

این نوع خطوط در خطوط میانی یک معبر قرار دارند تا دسترسی به آن از دو طرف امکان‌پذیر باشد. این خطوط توسط خط‌کشی از دیگر خطوط جدا می‌شوند.

باتوجه به این‌که در این روش خط برگشت‌پذیر تنها توسط خط‌کشی از خطوط جریان در جهت مخالف جدا شده است، معمولاً این سیستم در معابری که سرعت متوسط در آنها بالاست یعنی شریانی‌های درجه ۱ (شامل بزرگراه‌ها و آزادراه‌ها)، به کار نمی‌رود. زیرا، در این روش احتمال ایجاد تصادفات رو در رو زیاد است. این روش تنها در معابر با عملکرد شریانی و یا معابر محلی در صورت نیاز، کاربرد دارد. خط‌کشی پیاده شده در این سیستم دو خط زرد رنگ در دو طرف خط برگشت‌پذیر است در شکل (۲-الف) نمونه‌ای از خط برگشت‌پذیر اجرا شده بدون مانع نشان داده شده است.

۵-۲- خطوط برگشت‌پذیر با موانع ثابت

این نوع از خطوط برگشت‌پذیر، به وسیله مانع ثابت از دیگر خطوط جریان جدا می‌شوند. از لحاظ مکان اجرا عموماً در خطوط میانی معبّر فرار دارند که در ساعت‌های اوج ترافیک روزانه به جهت اوج اختصاص می‌باشد. این نوع اجرای خطوط برگشت‌پذیر بیشتر در بزرگراه‌ها کاربرد دارد که متوسط سرعت وسائل بالا بوده و عدم جداسازی مناسب خطوط از یکدیگر می‌تواند ایمنی را کاهش دهد.

مانع ثابت در دو طرف خط برگشت‌پذیر فرار می‌گیرند و تنها در نقاطی که لازم است دسترسی ایجاد می‌شود. جداسازی به این طریق می‌تواند توسط بلوك‌های بتی ثابت و یا گاردربل صورت گیرد.

یک محل مناسب برای اجرای این نوع سیستم برگشت‌پذیر، در طول میانه یک معبّر است. این سیستم که کاملاً از دیگر خطوط جریان مجزا است می‌تواند تنها در ساعت‌های اوج در معبّر مورد استفاده قرار گیرد. همچنین در استفاده از این نوع خطوط برگشت‌پذیر می‌توان وسائل خاصی را مجاز به ورود به آنها نمود و یا آن را تنها به وسائل نقلیه پرسنلین اختصاص داد. همین طور در استفاده از این خط برگشت‌پذیر امکان اخذ عوارض نیز وجود دارد. در شکل (۲-ب) نمونه‌ای از خط برگشت‌پذیر با موانع ثابت مشاهده می‌شود.

۵-۳- خطوط برگشت‌پذیر با موانع متحرک

این نوع خطوط برگشت‌پذیر بیشتر بر روی پل‌ها و تونل‌ها کاربرد دارند. در این حالت، معبّر دارای مانع دائمی و یا ثابت نمی‌باشد و تنها موانع متحرک جدایی بین دو مسیر رفت و برگشت را ایجاد می‌کند. این موانع توسط وسیله مخصوص چند بار در روز جایه‌جا شده و هر بار عرض یک خط را در یک یا چند جهت به عرض سواره‌رو می‌افزاید. مزیت اصلی این روش عدم نیاز به ایجاد تغییرات فیزیکی در محور و همچنین ایمنی بالاتر نسبت به خط برگشت‌پذیر بدون مانع می‌باشد. در این سیستم می‌توان از مانع سبک‌تر نیز استفاده کرد که در این صورت، امکان جایه‌جا کردن آن توسط نیروی انسانی نیز وجود دارد.

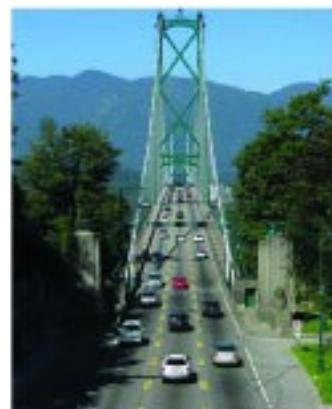
پاتوچه به این که این نوع خط برگشت‌پذیر با مانع از خطوط مجاور آن جدا می‌شود، کاربرد دیگر آن در معابری با سرعت بالاتر شامل شریانهای درجه ۱ است. این نوع سیستم در معابری ایجاد می‌شود که در آن امکان اختصاص فضایی جداگانه به خط برگشت‌پذیر جداسازی شده با مانع ثابت، وجود ندارد. در معابری که خط برگشت‌پذیر در یک یا چند خط از خطوط جریان مخالف اجرا می‌شود، از این سیستم استفاده می‌شود. مانع متحرک شامل بلوك‌های بتی، مخروط‌ها و یا استوانه‌های جمع شونده می‌باشند. همان طور که گفته شد، در صورت استفاده از این موانع، می‌توان با جایه‌جا کردن و یا برداشتن آنها وجود و یا محل خط برگشت‌پذیر را در معبّر تغییر داد. در شکل (۲-ج) نمونه‌ای از خط برگشت‌پذیر با مانع متحرک مشاهده می‌شود.

۵-۴- خطوط برگشت‌پذیر با تلفیقی از موانع ثابت و متحرک

در این حالت بزرگراه دارای جداگانه میانی دائمی یا ثابت بوده و فقط در مقاطعی از مسیر که نیاز به ایجاد دسترسی برای خط برگشت‌پذیر هست و یا ورودی و خروجی‌های خطوط برگشت‌پذیر، بریدگی‌هایی ایجاد می‌شود از طرفی، جداگانه خط برگشت‌پذیر و خطوط مجاور در مسیر اشغال شده، به صورت متحرک می‌باشد که در ساعات اوج ترافیک جابه‌جا می‌شود. این روش، در بزرگراه‌های تهران (ایران) که اغلب دارای میانه ثابت و دائمی هستند کاربرد دارد. به این طریق که یک سمت خط برگشت‌پذیر موانع ثابت قرار دارد و سمت دیگر آن که در خطوط جهت مخالف قرار دارد، توسط موانع متحرک جدا شده است. در شکل (۲) نمونه‌ای اجرا شده از این نوع خط برگشت‌پذیر را نشان می‌دهد.

(ب)

(الف)

(ج)

(د)

شکل (۲). ا نوع خطوط برگشت‌پذیر از نوع موانع

۶- طراحی خطوط برگشت‌پذیر

معیارهای طراحی خطوط برگشت‌پذیر همان معیارها و استانداردهای طراحی معابری هستند که خط برگشت‌پذیر در آن اجرا می‌شود. معیارهای طراحی مسیر شامل شعاع گردش، فواصل دید، طول کاهش و افزایش سرعت، عرض خطوط و نظایر آن می‌باشد که ضوابط آن در آیینه‌نامه طراحی هندسی راه‌ها موجود است [۶]. از آنجا که مسیرهای برگشت‌پذیر عمدتاً در معابری ایجاد می‌شوند که از ابتداء برای استفاده معمول طراحی شده‌اند بنابراین، ضابطه و استاندارد خاصی در طراحی این خطوط وجود ندارد. در این مورد تنها به ضوابطی مربوط به عرض خطوط برگشت‌پذیر، موانع استفاده شده و دسترسی‌های آنها اشاره می‌شود که برای معابری که به تازگی طراحی می‌شوند و یا احتیاج به بهسازی دارند، کاربرد دارد.

۶-۱- مقطع عرضی خطوط برگشت‌پذیر

به طور کلی طراحی بروفیل طولی و مقطع عرضی برای مسیرهای برگشت‌پذیر تفاوتی با استانداردهای سایر مسیرها ندارد، زیرا عوامل اصلی در طراحی سیستم برگشت‌پذیر (مانند فاصله دید ایمن، زهکشی و ...) مطابق با طراحی در دیگر خطوط است. تنها تفاوت کوچکی به دلیل وجود ملاحظات خاص در طراحی خطوط برگشت؛ تغییر جهت خطوط به صورت متناوب، وجود دارد. وجود موانع، فاصله‌های ایمن و – در طراحی خطوط برگشت‌پذیر جهت جداسازی آن از دیگر خطوط و همچنین محدودیت در عرض معابر ممکن است نیاز به کاهش عرض خط برگشت‌پذیر را ایجاد کند.

براساس ضوابط طراحی راه‌های شهری [۱]، عرض مطلوب خطهای اصلی در آزادراه ۲/۷۵ و عرض حداقل آن ۳/۵ متر است. در بزرگراه‌هایی که سرعت طرح آنها ۹۰ کیلومتر در ساعت و یا کمتر است، عرض مطلوب خط ۳/۵ متر و عرض حداقل آن ۳/۲۵ متر است. جدول (۱) ضوابط کاهش عرض خط برگشت‌پذیر را در هنگامی که عرض معابر کم باشد به ترتیب اولویت کاهش عرض نشان می‌دهد. جدول (۲) عرض مقطع ابدها، عرض مقطع حداقل و مقدار شانه راه را براساس ضوابط طراحی راه‌های شهری وزارت مسکن و شهرسازی در معابر شهری در درجه ۱ و ۲ نشان می‌دهد. جدول (۳) نیز ضرایب تعديل عرض خط و فاصله موانع را در معابر آزادراهی و بزرگراهی نشان می‌دهد. شکل‌های (۳) و (۴) به ترتیب مقاطع عرضی یک معبر برگشت‌پذیر با یک و دو خط عبوری را در حالت استاندارد و قابل قبول، در هنگامی که عرض معبر کم باشد، نشان می‌دهند.

جدول (۱). خواص کاهش عرض مقاطع در طراحی معاابر با خطوط برگشت پذیر براساس خواص AASHTO [۶]

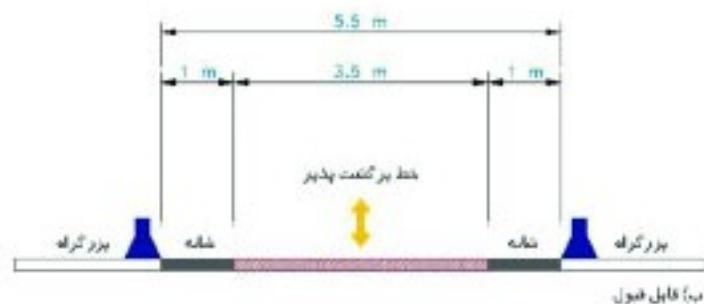
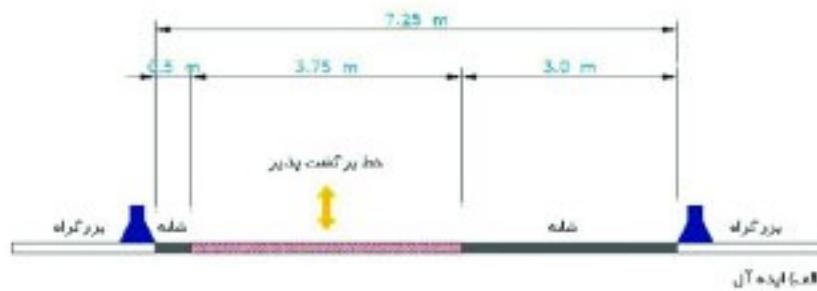
ترتیب	تفصیلات مقطع عرضی در طراحی
۱	کاهش فاصله جانبی سمت چپ خط مدیریت شده به طوری که اندازه آن از $۰/۵$ متر کمتر نشود
۲	کاهش فاصله جانبی سمت راست معبر اصلی (شانه راه) از ۳ متر به طوری که کمتر از ۱ متر نشود
۳	کاهش فاصله‌ها به طوری که کمتر از $۰/۳$ متر شود
۴	کاهش عرض خطوط مدیریت شده، به طوری که کمتر از $۲/۷۵$ متر نشود
۵	کاهش عرض خطوط عمومی جریان به طوری که کمتر از $۳/۳$ متر نشود. (دقت شود که حداقل یک خط با عرض $۳/۵$ متر برای عبور وسایل سگن وجود داشته باشد.)
۶	کاهش فاصله جانبی سمت راست معبر اصلی تا حدی که کمتر از ۱ متر نشود
۷	تغییر نوع موانع جداگانه

جدول (۲). عرض مقطع و شانه راه در معاابر مختلف [۱ و ۲].

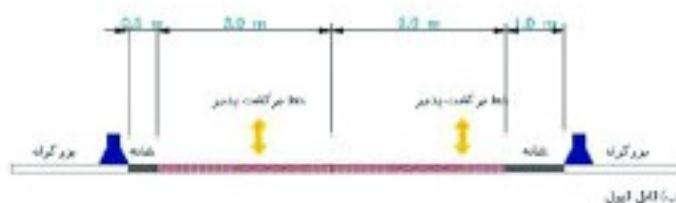
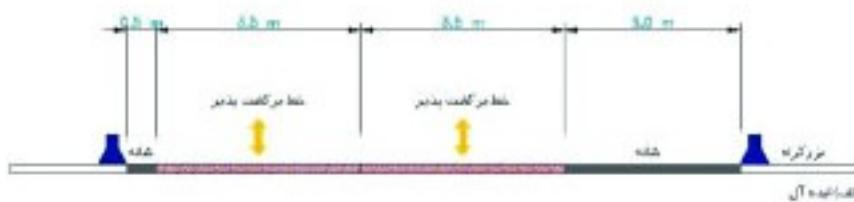
ردیف عملکردی معبر	عرض استاندارد خط	شانه استاندارد (متر)	عرض کاهش یافته (از دو طرف) (متر)	شانه کاهش یافته (متر)	توضیحات
$۱/۲$	$۲/۶۵$	۳	$۲/۷۵$		آزادراه با ۶ خط عبوری در هر جهت
$۱/۲$	$۲/۶۵$	$۱/۵$	$۲/۷۵$		آزادراه با ۴ خط عبوری در هر جهت
۲	$۲/۲۵$	۳	$۳/۵$		بزرگراه با ۶ خط عبوری در هر جهت
$۱/۵$	$۲/۲۵$	۳	$۳/۵$		بزرگراه با ۴ خط عبوری در هر جهت
-	۳	۱	$۲/۲۵$		راه‌های شهریانی بدون پارکینگ
$۰/۵$	۳	۳	$۲/۶۵$		عرض خط کمکی و خط ویژه گردشی

جدول (۳). خسایب تغییر عرض خط و فاصله جسم تابه سواره رو، در آزادراهها و بزرگراهها و رابطهای آنها /۱/.

ضریب تغییر										فاصله مانع از لبه سواره رو (متر)
مانع در یک طرف سواره رو/عرض خط (متر)										مانع در دو طرف سواره رو/عرض خط (متر)
۲/۷۵	۳/۰۰	۳/۲۵	۳/۵۰	۳/۷۵	۴/۰۰	۴/۲۵	۴/۵۰	۴/۷۵		
رابطهای ۴ خطه (۲ خط در هر جهت):										۳/۰
+/۸۲	+/۹۰	+/۹۶	+/۹۹	+/۱۰۰	+/۸۳	+/۹۰	+/۹۷	+/۹۹	+/۱۰۰	+/۹۷ و بیشتر
+/۸۴	+/۸۸	+/۹۴	+/۹۷	+/۹۹	+/۸۱	+/۸۸	+/۹۵	+/۹۷	+/۹۹	+/۵
+/۸۶	+/۸۶	+/۹۲	+/۹۵	+/۹۷	+/۸۰	+/۸۷	+/۹۴	+/۹۶	+/۹۸	+/۰
+/۸۸	+/۸۳	+/۸۸	+/۹۳	+/۹۴	+/۷۹	+/۸۵	+/۹۱	+/۹۴	+/۹۶	+/۵
+/۹۰	+/۷۲	+/۷۷	+/۸۰	+/۸۲	+/۷۳	+/۸۰	+/۸۶	+/۸۹	+/۹۰	+/۰
راههای ۶ خطه (۳ خط در هر جهت):										۳/۰ و بیشتر
+/۷۹	+/۸۸	+/۹۵	+/۹۹	+/۱۰۰	+/۷۹	+/۸۸	+/۹۵	+/۹۹	+/۱۰۰	+/۹۷ و بیشتر
+/۷۷	+/۸۶	+/۹۳	+/۹۷	+/۹۹	+/۷۷	+/۸۶	+/۹۳	+/۹۷	+/۹۹	+/۵
+/۷۶	+/۸۴	+/۹۱	+/۹۵	+/۹۷	+/۷۶	+/۸۵	+/۹۲	+/۹۶	+/۹۸	+/۰
+/۷۴	+/۸۲	+/۸۹	+/۹۳	+/۹۵	+/۷۵	+/۸۴	+/۹۱	+/۹۵	+/۹۷	+/۵
+/۷۰	+/۷۹	+/۸۶	+/۹۰	+/۹۱	+/۷۴	+/۸۳	+/۸۹	+/۹۳	+/۹۴	+/۰

شکل (۳). مقطع عرضی خط برگشت پذیر با یک خط غیرمیری

شکل (۴). مقطع عرضی خط برگشت پذیر با دو خط غیرمیری

۶-۲- تجهیزات ایمنی در خطوط برگشت‌پذیر

انواع متعددی از موانع برای قطعات خطوط برگشت‌پذیر استفاده شده‌اند. بیشتر موانع بکار رفته در خطوط برگشت‌پذیر مانند موانع استاندارد دیگر می‌باشد. در ادامه در مورد انواع موانع خطوط برگشت‌پذیر توضیحاتی ارایه شده است.

سطح ایمنی که برای استفاده کنندگان راه فراهم می‌شود به ملاحظات ایمنی از زمان طراحی تا زمان بهره‌برداری راه بستگی دارد. ممکن است جنبه‌های ایمنی یک راه یا یک مسیر شهری در زمان طرح چندان مهم به نظر نرسد ولی برطرف کردن این عیوب در زمان بهره‌برداری می‌تواند به مراتب پرهزینه‌تر از زمان طرح باشد و در بعضی موارع رفع این مسائل مهندسان حمل و نقل را با مشکلات فراوانی روپرور می‌کند.

تجهیزات ایمنی می‌تواند به ایمنی طرح در زمان بهره‌برداری کمک کند. عمدۀ این وسائل از این جهت به ایمنی کمک می‌کنند که در واقع خسارات واردۀ به وسیله نقلیه را در نقاط بحرانی (برای مثال منحرف شدن وسیله نقلیه از مسیر) کمتر می‌نمایند و باعث نجات انسان‌ها می‌گردد [۴].

از این گونه تجهیزات ایمنی ترافیک می‌توان موارد زیر را نام برد:

- ۱- حفاظات‌های ایمنی و گاردربل‌ها
- ۲- ضربه‌گیرها و بشکمه‌های ایمنی
- ۳- استوانه‌های ایمنی
- ۴- تجهیزات آرام‌سازی ترافیک (سرعت‌گیرها)

۶-۲-۱- حفاظات‌های ایمنی و گاردربل‌ها

حفاظات‌های ایمنی از متدالوں ترین سیستم‌های ایمنی در بزرگراه‌ها هستند. وظیفه این حفاظات‌ها به مسیر برگرداندن وسائل نقلیه و جلوگیری از خارج شدن از راه و یا برخورد با موانع ثابت راه و جذب انرژی حرکتی وسائل نقلیه منحرف شده می‌باشد و معمولاً شامل سپر، سر سپر، پایه و بی بوده و در موارد خاص، قطعات واسطه مخصوصی به نام لقمه اضافه می‌شود.

انواع حفاظات‌های ایمنی به شرح زیر توضیح داده می‌شود:

۶-۲-۱-۱- نرده حفاظتی کناری

این نرده‌ها برای جلوگیری از خارج شدن وسائل نقلیه در کنار راه نصب می‌شوند و امکان تصادف وسائل نقلیه با آنها فقط از یک سمت وجود دارد. نرده حفاظات‌های کنار راه بر اساس مقاومت نسبی به سه دسته انعطاف‌پذیر، نیمه صلب و صلب تقسیم می‌شوند.

حفاظات‌های کناری انعطاف‌پذیر به هنگام تصادف خودرو با آنها، به اندازه معینی که برای اجتناب از خطر کافی است، انعطاف از خود نشان می‌دهند و شامل حفاظ ۳ کابلی، سیستم سپر ۲ موجی با پایه‌های ضعیف و سیستم سپر ۳ موجی با پایه‌های ضعیف می‌باشند. در شکل (۵) نمونه‌ای از کابل دو زوجی نشان داده می‌شود.

شکل (۵). نمونه‌ای از کابل دو زوجی

تردهای حفاظتی کناری تیمه صلب دارای انعطاف کمی هستند و به هنگام تصادف خودرو با آن، انعطاف محدودی از خود نشان می‌دهند و شامل سیستم سپر قوطی شکل با پایه‌های ضعیف، سیستم سپر دو موجی لقمه‌دار با پایه‌های قوی، سیستم سپر سه موجی لقمه‌دار با پایه‌های قوی و حفاظ با سپر ۳ موجی اصلاح شده می‌باشند. شکل‌های (۶) و (۷) نمونه‌ای از این تردها آمده است.

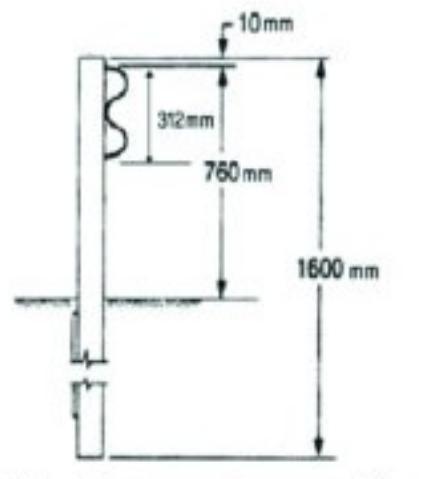

شکل (۶). نمونه‌ای از گاردریل دو موجی

شکل (۷). نمونه‌ای از گاردریل سه موجی.

نرده حفاظتی کناری صلب به هنگام برخورد وسیله نقلیه با آن ثابت و بدون انعطاف می‌ماند و شامل سیستم بتی با مقطع متغیر می‌باشد.
گاردریل‌های به کار رفته در شهر تهران عمدها از نوع انعطاف‌پذیر بوده و می‌بایست با ضوابط و مشخصات فنی شکل (۸) مطابقت داشته باشند.

حدوداً ۲ متر بیشترین تغییر شکل دینامیکی

شکل (۸). جزیات حفاظ دو موجی پایه ضعیف.

۶-۱-۲- نرده حفاظتی میانی

این نرده‌ها به منظور ممانعت از ورود وسایل نقلیه به طرح عبور مسیر دیگر به خصوص مسیر مقابل در فضای میانه نصب می‌شوند و امکان تصادف وسایل نقلیه با آنها از هر دو سمت وجود دارد. این حفاظتها نیز همانند حفاظه‌های کناری به سه دسته انعطاف‌پذیر، نیمه‌صلب و صلب تقسیم می‌شوند.

۶-۲- ضربه‌گیرها (پشکه‌های ایمنی)

ضربه‌گیرها سیستم‌هایی هستند که از برخورد وسایل نقلیه به اشیای ثابت جلوگیری می‌کنند. این کار به دو صورت انجام می‌گیرد:

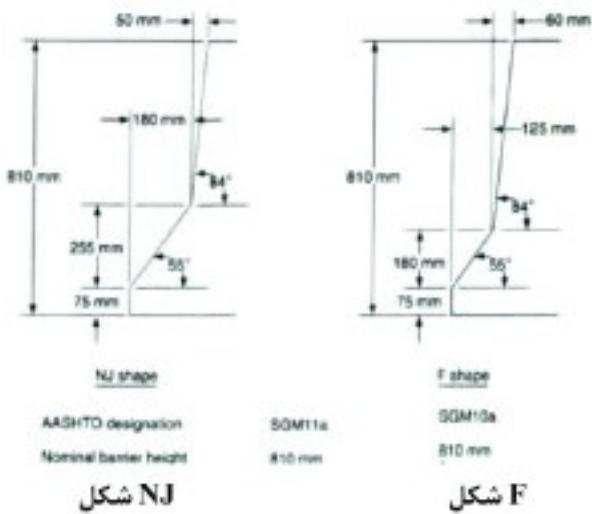
- ۱- کاهش سرعت وسیله نقلیه تا متوقف کردن آن، وقتی که برخورد از مقابل صورت می‌گیرد.
- ۲- تغییر دادن جهت حرکت وسیله نقلیه، وقتی برخورد از کنار مسیر صورت می‌پذیرد.

ضربه‌گیرها برای موانعی به کار می‌روند که داخل ناحیه عاری از مانع قرار دارند و امکان از بین بردن، جابجایی آنها به بیرون از محدوده ممکن نباشد.

ترکیب خاصی از ضربه‌گیرها با وزن‌های مختلف برای ایجاد عملکرد بالا مورد تیاز است و طبق مشخصات می‌باشد دارای ارتفاع و بعد مناسب بوده و از مصالح مناسبی پر شده باشند. علاوه بر این مسایل می‌باشد دارای شبرنگ و تابلوی جهت‌نمای برای هدایت و جلب توجه وسایل نقلیه نیز باشند تا بتوانند تا حد ممکن توجه رانندگان را به خود جلب نموده و از بروز برخورد جلوگیری نمایند.

۶-۳- نیوجرسی

حفاظه‌های صلب بیشتر به عنوان حفاظ میانی، حفاظ پل‌ها و بسته به مورد برای سپر کردن نور وسایل نقلیه مقابله به کار می‌روند. از نکات حایز اهمیت در مورد این گونه موانع، ارتفاع مناسب جهت جلوگیری از عبور و واژگونی وسیله نقلیه و گیرداری کلفی با زمین است. همچنین وجود شبرنگ و تابلوهای جهت‌نمای قائم برای مشخص نمودن حاشیه راه و خود حفاظ و راهنمایی وسایل نقلیه بسیار مفید خواهد بود. عمدۀ حفاظه‌های صلب بکار رفته در شهر تهران از نوع نیوجرسی بوده که مشخصات فیزیکی آن در شکل (۹) آمده است.

شکل (۹). مشخصات انواع حفاظه‌های میانی بتنی.

۶-۲-۴- سیستم موائع بتنی متحرک^۱

این سیستم قادر به جایه‌جایی موائع بتنی توسط وسایل نقلیه حمل کننده مخصوص موائع در ساعت مشخص شده می‌باشد. سیستم موائع بتنی متحرک، از دو جزء تشکیل شده‌اند که شامل بلوك‌های بتنی متصل به هم و وسیله نقلیه انتقال دهنده موائع می‌باشد که به شرح زیر می‌باشند:

۶-۲-۴-۱- وسیله نقلیه انتقال دهنده موائع^۲

این وسیله نقلیه با حرکت در طول مشخصی از معبر، موائع بتنی متصل به یکدیگر را توسط ناقله‌ای که در زیر بدنه وسیله نقلیه فرار گرفته، بلند کرده و توسط غلتک‌هایی در مسیری S شکل عبور می‌دهد و به طرف دیگر منتقل می‌کند. این وسایل می‌توانند بسته به فاصله جانبی که مانع جایه‌جا می‌شود تا سرعت ۵۰ مایل بر ساعت حرکت کنند که به آنها اجازه می‌دهد، موانعی به طول ۱/۶ کیلومتر را در حدود ۱۰ دقیقه جایه‌جا کند.

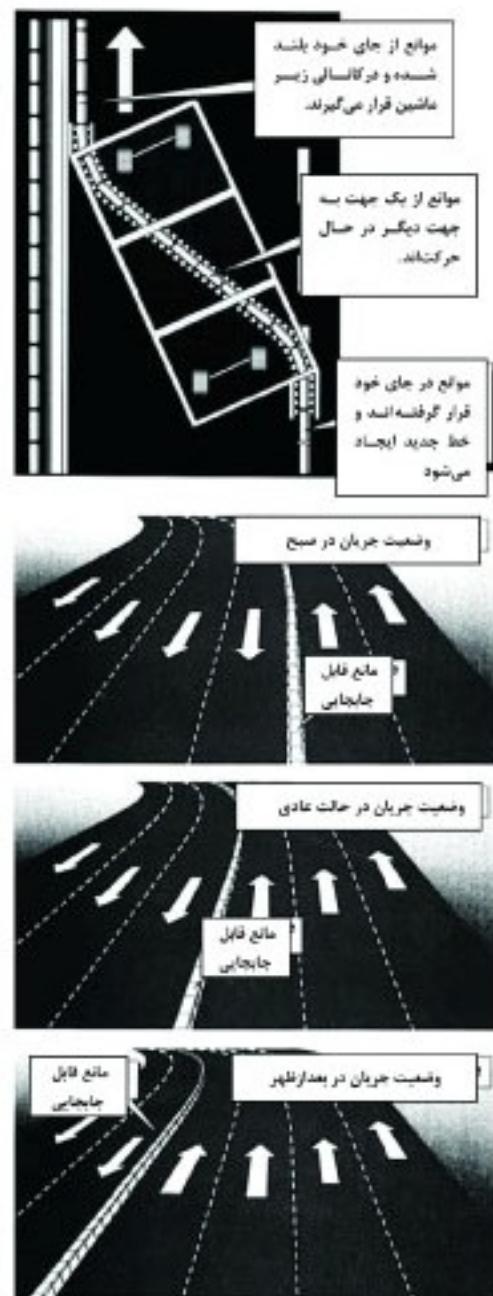
از مهم‌ترین مزایای این وسایل نقلیه عبارتند از:

- ۱- کاهش زمان جایه‌جایی موائع
- ۲- کاهش نیروی انسانی لازم برای جایه‌جا کردن موائع

این وسایل نقلیه دارای انواعی می‌باشد که تفاوت آنها در طریقه حمل موائع بوده و گرنه عملکردی مشابه دارند. نوعی از این وسیله‌نقلیه به نام Zipper Mobile یا Zipper (Zipper) معروف است. علت این نامگذاری به خاطر شباهت عملکرد این سیستم با عmekرد دستگاه زیپ می‌باشد و لازم به ذکر است که به خطوطی که توسط Zipper ایجاد می‌گردد Zipper Lane نیز گفته می‌شود.

^۱ - Quick change Moveable Concrete Barrier System
^۲ - Transport and Transfer Vehicle

شکل (۱۰) نحوه جایه‌جایی موانع را توسط وسیله انتقال دهنده نشان می‌دهد. همچنین در شکل (۱۱) نمونه‌هایی از این وسیله نقلیه به همراه ذکر ابعاد آن مشخص شده است. این وسائل غالباً می‌توانند موانع را به صورت افقی در فاصله ۱/۲ متر تا ۵/۵ متر جایه‌جا کنند [۱۰].

شکل (۱۰). نحوه جایه‌جایی موانع بتنی توسط وسیله مخصوص

شکل (۱۱)، وسیله‌نقلیه مخصوص جایه‌جایی موائع

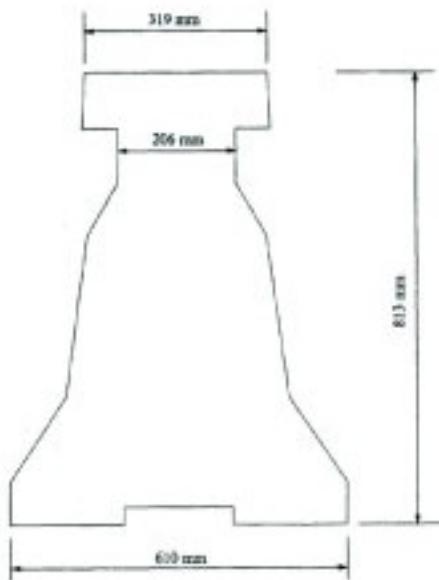
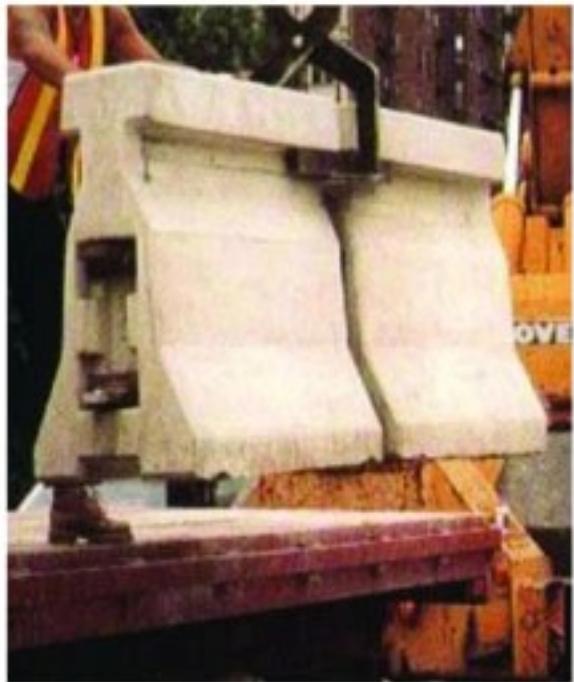
ابعاد:

طول: ۲۰/۳ متر	عرض: ۲/۵۶ متر	ارتفاع: ۲/۵۳ متر	معادل	طول: ۷۹۸in	عرض: ۱۴۰in	ارتفاع: ۱۳۹in
---------------	---------------	------------------	-------	------------	------------	---------------

۶-۴-۲- موائع بتونی متحرک^۱

موائع بتونی متحرک دارای دستگیره‌هایی برای انتقال بوده و به وسیله مفصل‌های فولادی با قدرت بالا به هم متصل می‌شوند این موائع غالباً دارای یک متر طول بوده و انواع مختلف آن از ۳۰ سانتی‌متر تا ۶۱ سانتی‌متر عرض داردند [۹]. در شکل (۱۲) نمونه‌ای از اندازه بزرگ این موائع به همراه ابعاد آن نشان داده شده است، وسیله نقلیه انتقال دهنده موائع، آنها را از زیر قسمت T شکل در روی مانع بلند کرده و در طول مسیر معین، زیر وسیله نقلیه عبور داده و به گوشی دیگر انتقال می‌دهد.

^۱ - Moveable Concrete Barrier

Nominal barrier height = 0.8 m.
Maximum Dynamic Deflection (Standard Impact) = 1.0 m

شكل (٢). مواطن بتنی متحرک.

در مواردی که طول مسیر خط ویژه به گونه‌ای باشد که نتوان از موانع با طول ثابت استفاده کرد، از موانع فولادی قابل تنظیم هیدرولیکی ویژه استفاده می‌گردد. این نوع از موانع به خصوص در اتحاهاهی مسیر کاربرد دارد. جانمایی دقیق موانع به وسیله سیستم هدایت گر کامپیوتری کنترل می‌شود.

۵-۲-۶- سیستم موانع جمع‌شونده^۱

موانع جمع‌شونده که برای کنترل دسترسی وسایل نقلیه به خط ویژه طراحی می‌شود به صورت‌های مکانیکی و خودکار طراحی می‌شوند. این سیستم به صورت پیستونی قابل جمع شدن می‌باشد و کاربرد کمتری برای اجرای خطوط برگشت‌بذری غیر همسو نسبت به سیستم موانع بتی متحرک دارد. نمونه‌ای از این موانع در شکل (۱۳) نشان داده شده است.

شکل (۱۳) موانع جمع‌شونده استوانه‌ای.

موانع استوانه‌ای جمع‌شونده انواع مختلفی دارند که عبارتند از:

- جمع‌شونده الکتریکی
- جمع‌شونده دستی

جنس این استوانه‌ها معمولاً استیل است، برای استفاده در خطوط برگشت‌بذری در طول‌های بلند، بهتر است از نوع الکتریکی آن استفاده شود که توسط کنترل از راه دور می‌توان در عرض ۵ تا ۱۰ ثانیه آنها را جمع و یا باز کرد. این موانع عمده‌تاً دارای ارتفاع ۶۰۰ تا ۹۰۰ میلیمتر و قطری از ۱۵۰ تا ۳۰۰ میلیمتر هستند. شکل (۱۴) یک نوع از موانع استوانه‌ای الکتریکی را نشان می‌دهد. هر چه احتمال برخورد شدیدتر وسایل با این موانع وجود داشته باشد، از موانع سنگین‌تری استفاده می‌شود.

^۱ - Retractable Bollards System

شکل (۱۴). موانع استوانه‌ای جمع شدنی الکتریکی

برای نصب این سیستم‌های استوانه‌ای، ایجاد حفره‌ای به قطر حدوداً ۵۰۰ میلی‌متر و عمقی حدود ۱ متر بسته به نوع آن لازم است. در جدول (۴) نمونه‌هایی از انواع این استوانه‌ها و ابعاد آنها نشان داده شده است.

جدول (۴). مدل‌های موجود موانع استوانه‌ای

نحو بروخورد قابل تحمل	ارتفاع (mm)	قطر (mm)	عمق داخل زمین (m)	مدل
۶۸۰۳ kg@48/3 kph	۷۶۲	۱۵۲/۴	۱/۳۳	EB3006
۶۸۰۳ kg@48/3 kph	۹۱۴	۱۵۲	۱/۵۲	EB3606
۶۸۰۳ kg@64/4 kph	۹۱۴	۲۰۳	۱/۵۲	EB3608
۶۸۰۳ kg@80/5 kph	۹۱۴	۲۵۴	۱/۵۲	EB3610

۶-۲-۶- سیستم موانع مخروطی جمع شونده^۱

این سیستم از لحاظ اجرایی شبیه سیستم استوانه‌ای می‌باشد با این تفاوت که جنس آن از پلاستیک بوده و در عین جمع شدنی، منعطف نیز می‌باشد. تصویری از این نوع مانع در شکل (۱۵) و (۱۶) آمده است. جمع و باز کردن این موانع عمدهاً دستی انجام می‌شود، بنابراین از این نوع مانع تنها در حلول‌های کم استفاده می‌شود. این موانع طوری طراحی شده‌اند که با توجه به وزن و حجم کم آنها، انتقالشان به راحتی انجام شود.

^۱ - Retractable Cones System

شکل (۱۵). مانع مخروطی جمع‌شونده.

۶-۷-۲- دروازه‌ها

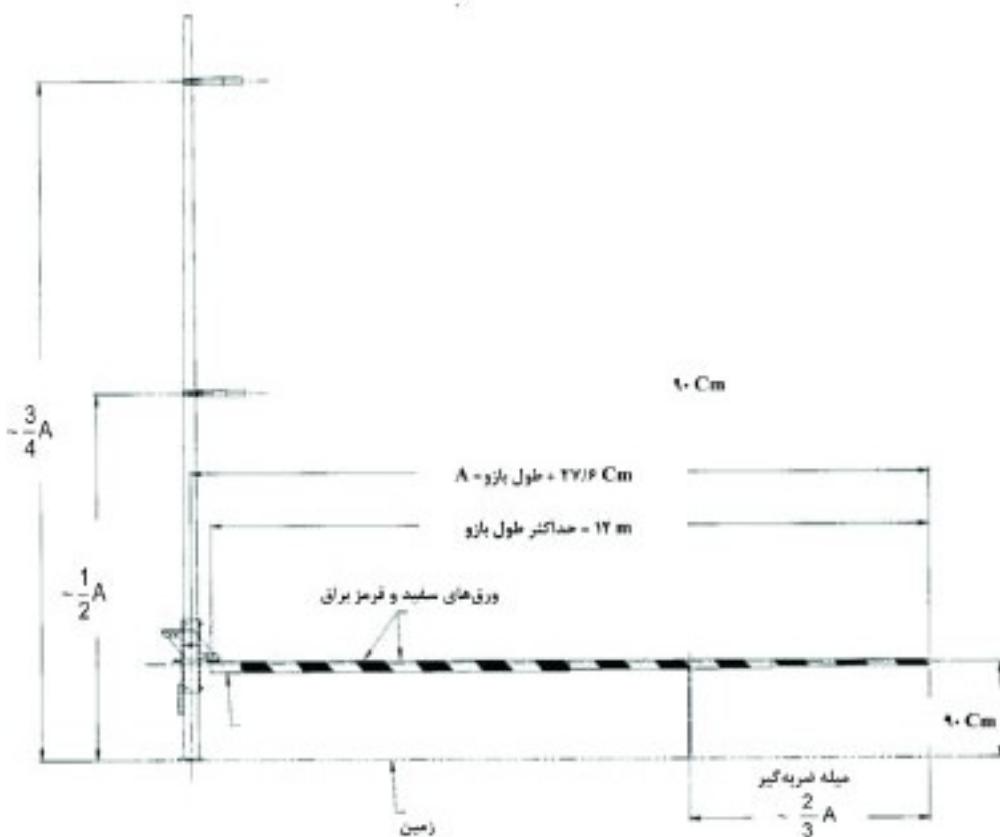
سبیتم‌های دروازه‌ای خودکار نیز از جمله سبیتم‌های معمول دیگر می‌باشند که در موقعیت‌هایی که جهت جریان غالب دو بار در روز تغییر قابل ملاحظه‌ای دارد، استفاده می‌شوند. یک نمونه معمول از این نوع کنترل در شکل (۱۶) ملاحظه می‌شود. در این موقعیت، یک سری از محدودکننده‌های ورود به خط برگشت‌پذیر واقع در میانه مسیر با طول‌های متغیر مشاهده می‌شود. یک تابلوی بالاسری متغیر خبری نیز نشان می‌دهد که خط برگشت‌پذیر از این جهت در این ساعت از روز مسدود است.

شکل (۱۶). طراحی دروازه به منظور ممانعت از ورود دوطرفه، سیاتل، واشینگتن.

علیرغم مشکلات اضافه شده، به خاطر اینکه مانع بتی بعد از پایان تخلیه باید برچیده شوند، این نوع موانع دارای بهترین آیمنی می‌باشند. شکل (۱۷) یک نمونه از این دروازه‌ها را نشان می‌دهد.

با وجود استفاده از روش‌های دروازه‌ای و موانع متعدد، تجربه نشان داده است که آنها نمی‌توانند همیشه و به طور کامل از ورودی‌های غیرمجاز به خطوط برگشت‌پذیر جلوگیری نمایند. به منظور جلوگیری از ورودهای نادرست و نتایج نامطلوب آن، سیستم‌های بازدارنده^۱ (مهارکننده)، توسعه پیدا کردند و در قطعات خطوط برگشت‌پذیر استفاده می‌شوند. یک نمونه از چنین سیستمی درآنست^۲ که از کابل‌های مهارکننده که بر اساس اصول کابل‌های مهارکننده هوایپیماها در ناوهای هوایپیمابر عمل می‌کند، ساخته شده‌اند تا به شکلی ترم و ایمن از شتاب وسایل تقلیل‌های با وزن ۸۰۰ کیلوگرم تا ۳۶.۰۰۰ کیلوگرم (سواری تا تریلر) بکاهند. نمونه‌ای از این سیستم‌ها در شکل (۱۸) دیده می‌شود.

شکل (۱۷). جزئیات دروازه‌های به کار رفته در خطوط برگشت‌پذیر.

^۱- Arrestor System
^۲ - Dragnet

شکل (۱۸). سیستم کابل سهار گننده و سایل تغایر.

۶-۳- بخش‌های ابتدایی و پایانی و انتقالی تسهیلات خطوط برگشت‌پذیر

دو بخش کلیدی که می‌تواند بر راندمان قطعات جریان برگشت‌پذیر تأثیر مهمنی بگذارد، بخش‌های ابتدایی و پایانی این قطعات در هنگام ورود به و خروج از مسیر عادی می‌باشند. ظرفیت مناسب و عملکرد روان این مناطق بسیار تعیین‌گننده است، زیرا آنها می‌توانند ظرفیت و کیفیت شرایط سرویس را در تمام قطعه دیکته نمایند.

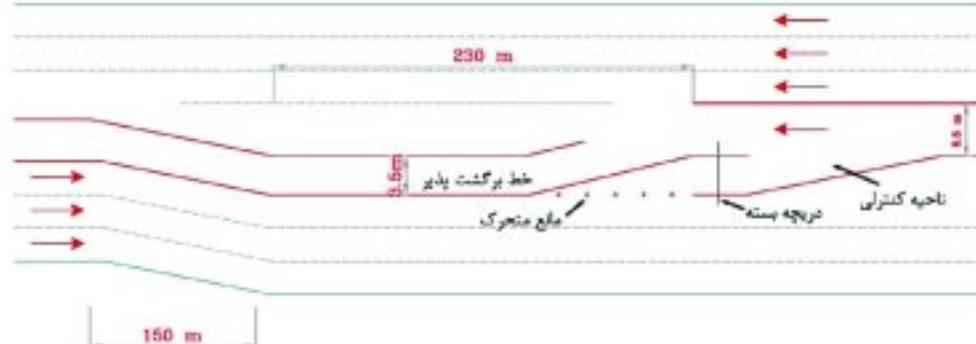
اگر محدودیتی وجود داشته باشد که جریان وسایل نقلیه را به داخل قطعه محدود نماید، آن‌گاه حجم داخل قطعه هرگز به مقدار حداقل خود نخواهد رسید، به طور مشابه، اگر محدودیتی در خروجی انتهای قطعه برگشت‌پذیر وجود داشته باشد، ازدحام از محل خروجی به شکل ایجاد صفت به داخل قطعه سرایت می‌کند که این باعث کاهش راندمان قطعه می‌شود.

بخش‌های انتقالی و ورود و خروج به خطوط برگشت‌پذیر در معابر شهری معمولاً به وسیله تجهیزات کنترل ترافیک کنترل می‌شوند ولیکن بخش‌های انتقالی در قطعات برگشت‌پذیر آزادراه‌ها بفرنج‌تر بوده و نیاز به سطح بالاتری از راهنمایی رانندگان وجود دارد که معمولاً از طریق حضور پلیس می‌تواند کنترل شود. برای بیشتر موقعیت‌ها، طراحی نقاط ورودی و خروجی خطوط برگشت‌پذیر در مسیرهای با محدودیت دسترسی، شبیه به طراحی نقاط ورودی و خروجی رمپ‌ها در تسهیلات معمولی می‌باشد.

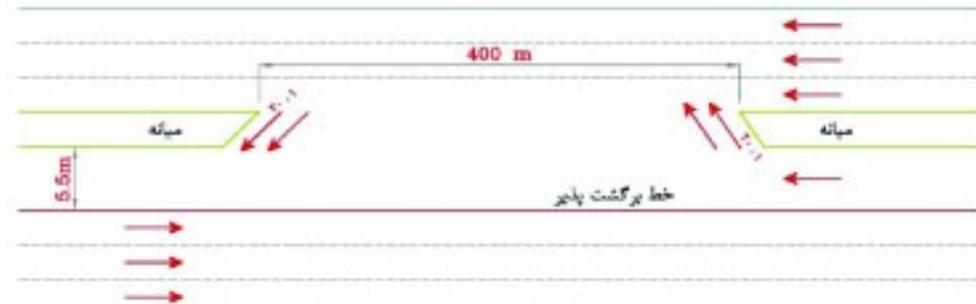
نقاطع‌های موجود در طول مسیر برگشت‌پذیر می‌توانند به صورت‌های مختلف هم‌سطح و غیر هم‌سطح اجرا شوند، نقاطع‌های غیر هم‌سطح غالباً جهت برقراری دسترسی به پک سیستم برگشت‌پذیر بزرگراهی از دیگر معابر به کار می‌رود و اصول طراحی آن مانند ضوابط طراحی رمپ‌ها در بزرگراه‌هاست که در آیین‌نامه طراحی نقاطع‌های شهری ارائه شده است [۸].

انواع دیگر دسترسی‌ها در طول مسیرهای برگشت‌پذیر نقاط ابتدایی، انتهایی و یا دسترسی‌های میانی مسیر هستند که به صورت هم‌سطح مانند شکل‌های (۱۹) و (۲۰) اجرا می‌شود.

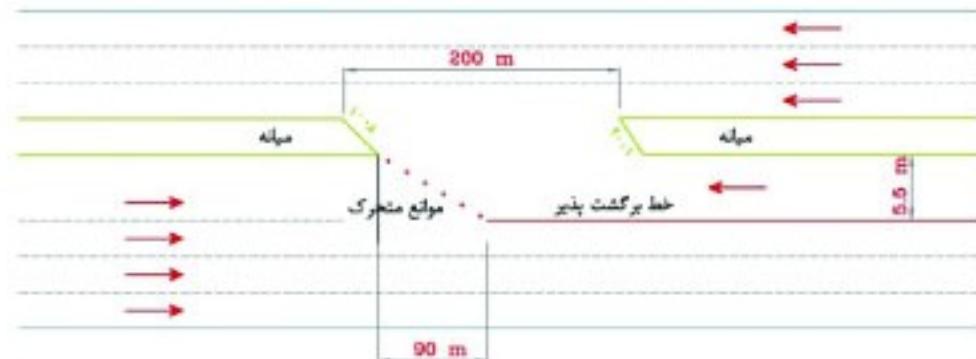
همچنین نقاط ابتدایی و انتهایی در خطوط برگشت پذیر می‌تواند تنها برای انجام یک حرکت ورودی و یا خروجی طراحی شود، که نمونه آن در شکل (۲۱) نشان داده شده است [۸].

شکل (۱۹). نمونه‌ای از دسترسی در نقاط ابتدایی و انتهایی خط برگشت پذیر.

شکل (۲۰). نمونه‌ای از دسترسی میانی در خط برگشت پذیر در بزرگراه با امکان ورود و خروج همزمان.

شکل (۲۱). محل انتهایی خط برگشت پذیر در یک بزرگراه با وجود میانه.

۷- علایم و نشانه‌های مورد استفاده در خطوط برگشت‌پذیر

در این بخش از مطالعه با استفاده از علایم موجود در دیگر کشورها جهت استفاده در خطوط برگشت‌پذیر و همچنین آیینه‌نامه علایم راه‌های ایران، علایم مورد استفاده در این سیستم ارایه شده است. در استفاده از موائع باید عواملی را مدنظر قرار داد، که عبارتند از:

- نصب علایم واضح و موثر از جمله ضرورت‌های مهندسی راه و ترافیک به منظور بهره‌وری مناسب از راه‌های موجود کشور محسوب می‌شود. جاده‌ای که دارای علایم کم و نامناسب است به عنوان یک راه رضایت‌بخش تلقی نمی‌گردد. از طرفی استفاده کنندگان از راه‌ها جهت کسب راهنمایی و دریافت اطلاعات مورد نیاز و مقامات مسؤول، جهت انجام وظیفه موثر و اعمال قوانین ترافیک، به این علایم منکر بوده و از آنها به عنوان وسایلی که این‌می‌تردد جاده‌ای را افزایش می‌دهند، استفاده می‌نمایند. علایم مذکور نه تنها شامل علامت‌هایی بر روی پایه‌ها است بلکه خط‌کشی‌ها، چشم‌گریهای‌ها و سایر تجهیزات این‌می‌را نیز دربر می‌گیرد.
- علایم بایستی چنان باشد که به موقع و به طور مشخص راهنمایی‌های صحیح را برای استفاده از جاده‌ها، ارایه نمایند. این گونه راهنمایی‌ها بایستی غیر مبهم بوده و به سرعت قابل درک باشند. آنها را نباید زودتر از زمان مورد نیاز عرضه کرد زیرا امکان از پاد بردن آنها هنگام تردد وجود دارد. همچنین تبایستی آنها را دیرتر از زمان مورد نیاز عرضه نمود زیرا در این صورت مأمورها و عملیات بعدی استفاده کنندگان به مخاطره خواهد افتاد.
- نوع علایم و خط‌کشی‌های سواره‌رو و غیره که مورد استفاده فرار می‌گیرند بایستی همراه با قوانین مربوط به خود بکار برده شوند. محدود کردن تعداد انواع علایم موجود به شناخت سریع آنها کمک می‌کند همچنان که هماهنگی شکل، رنگ و حروف بکار برده شده برای هر نوع از علایم نیز برای شناخت سریع آنها مفید است.
- هماهنگی علایم به تنهایی کافی نیست. هماهنگی علایم بدون هماهنگی در کاربرد آنها می‌تواند این‌می‌جاده را مورد تهدید قرار دهد.
- در صورتی که طراحی مهندسی نشان دهد که نیازی به احداث مانع برای کنترل وسایل نقلیه در خط برگشت‌پذیر نیست، می‌توان از تابلوهای کنار جاده یا بالاسری برای کنترل وسایل نقلیه استفاده کرد. علایم مورد استفاده در خطوط برگشت‌پذیر شامل علامت‌های قائم (شامل تابلوها و چراغ‌ها) و علامت‌های افقی (شامل خط‌کشی‌ها و نوشته‌های روی زمین) می‌باشند که در ادامه به ارایه آنها پرداخته شده است.

۷-۱- علایم قائم

علامت‌های قائم در خطوط برگشت‌پذیر شامل تابلوهای بالاسری، تابلوهای کنار معتبر و با چراغ‌های هشداردهنده هستند.

۷-۱-۱- تابلوها

تابلوها، خود شامل علایم بازدارنده و حکم‌کننده و علایم اخباری هستند. علایم بازدارنده مجموعه علایمی هستند که مربوط به ضرورت، ممنوعیت و یا محدودیت می‌باشند، که عموماً به شکل گرد هستند. علایم اخباری معمولاً اطلاعات مربوط به مسیر، مکان‌ها، وسایل و امکانات مورد نظر را به رانندگان ارایه می‌کنند. این علایم عمدهاً مربع و یا مستطیل شکل هستند. در شکل (۲۲) انواع تابلوهای مورد استفاده در خطوط برگشت‌پذیر نشان داده شده است.

خط وسط
ورود ممنوع
۹:۰۰ - ۷:۰۰ صبح
شنبه تا چهارشنبه

(ب)

(الف)

تابلوهای تیپ یک

امتدای خط برگشت پذیر در
نقطه
نقطه
نقطه

امتدای خط برگشت پذیر در
نقطه
نقطه
نقطه

امتدای خط برگشت پذیر
۵۰۰ متر

امتدای خط برگشت پذیر
۵۰۰ متر

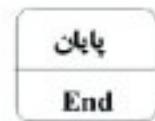
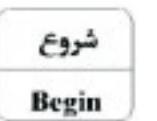

(ج)

(ب)

(الف)

تابلوهای تیپ دو

تابلوهای متمم

شکل (۲۲). انواع تابلوهای مورد استفاده در سیستم خطوط برگشت پذیر

تبلوهای تیپ یک، تبلوهای محدود گننده و تبلوهای تیپ دو از نوع تبلوهای اطلاع‌رسانی هستند. تبلوهایی که در کنار معبر و در ارتفاع قرار می‌گیرند، بیشتر به منظور واضح کردن معانی تبلوهای بالاسری در مسیر مورد استفاده قرار می‌گیرند. برای این‌که این تبلوها به خودی خود روشن و قابل فهم باشد، توصیه می‌شود که از راهنمای در این تبلوها استفاده شود. از جمله این تبلوها، تابلوی تیپ یک-ب است. همان طور که مشاهده می‌شود، در این تابلو از دو کلمه خط وسط استفاده شده تا روشن شود که کدام خط تحت کنترل است. در صورتی که در بالای خط از این تابلو استفاده می‌شود دیگر نیازی به توشن این کلمه نبود. تابلوی تیپ یک-الف و تبلوهای تیپ دو از نوع بالاسری هستند. تبلوهای ممتن، تبلوهایی هستند که به همراه تبلوهای دیگر و برای اعلام نقطه شروع و پایان خط برگشت‌پذیر به کار می‌روند.

خطوط برگشت‌پذیر را می‌توان تنها با استفاده از نشانه‌ای در سطح جاده و تابلو و بدون استفاده از چراغ راهنمایی کنترل کرد، اگر تمامی شرایط زیر برقرار باشد:

۱. تنها یک خط به صورت برگشت‌پذیر مورد استفاده است.

۲. مطالعات ایمنی نشان دهد که استفاده تنها از تابلو، سطح ایمنی قابل قبول را برآورده می‌کند.

۳. عملیات غیر قابل انتظار یا پیچیده‌ای در مسیر وجود ندارد.

برای این که علایم مورد استفاده در خطوط برگشت‌پذیر یک‌نواخت باشد توصیه اکید می‌شود که «موارد زیر در نظر گرفته شود.

۱- توصیه می‌شود که تبلوهای مربوط به خطوط برگشت‌پذیر دارای یک حاشیه مشکی قطور با متن مشکی باشد. البته تابلو تیپ یک-الف استثنای است زیرا در آن از رنگ قرمز استفاده شده است.

۲- در مواقعي که در یک تابلو باید بیش از یک پیغام به رانندگان منتقل شود، به موارد زیر توجه ویژه‌ای شود:

- پیام‌های محدود گننده و ممنوع گننده به دو صورت متنی و تصویری است. پیام‌های متنی در بالای تابلو و پیام‌های تصویری در سمت چپ قرار گیرد. تبلوهای تیپ یک نشان داده شده دو پیام متنی و تصویری محدود گننده و ممنوع گننده را نشان می‌دهد. شکل (تیپ یک-الف) ممنوع بودن استفاده از خط برگشت‌پذیر بین ساعت ۷ تا ۹ صبح را با علامت ضریر در یک تابلو محدود گننده و ممنوع گننده نشان می‌دهد. همان‌طور که دیده می‌شود این علامت در سمت چپ تابلو قرار می‌گیرد. در شکل (تیپ یک-ب) یک پیام با معنای محدود گننده و ممنوع گننده اورده شده است. همان‌طور که ملاحظه می‌شود پیام خط وسط در بالای تابلو قرار گرفته است.

- برای پیام‌هایی که مجاز بودن یک یا مجموعه‌ای از حرکت‌ها را نشان می‌دهد نیازی به فرم توشن یا نمایش مشابه با پیام‌های محدود گننده و ممنوع گننده نیست. راننده ملزم به رعایت این نوع پیام نیست.

- پیام‌هایی که مربوط به بقیه زمان‌ها است، علامت مربوط به آن در سمت راست و عبارت متنی آن در زیر علامت قرار گیرد.

۳- در محل‌های آغاز و پایان خطوط برگشت‌پذیر، برای اینکه توجه رانندگان جلب شود توصیه می‌شود که از تبلوهای تیپ دو استفاده شود. در این تبلوها فاصله تا آغاز با پایان خطوط برگشت‌پذیر مشخص می‌شود.

- ۴- برای جلب توجه رانندگان در مورد آغاز یا پایان خطوط برگشت‌پذیر، از بیش از یک پیام در تابلو استفاده شود.
نمونه‌ای از این حالت در تابلو نیپ دو-الف نشان داده شده است.
- ۵- به منظور افزایش توجه رانندگان نسبت به آغاز یا پایان خط برگشت‌پذیر، از جراغ چشمکزن استفاده شود.
- ۶- در صورتی که در خطوط برگشت‌پذیر لازم باشد که از تابلوهای متنوعیت گردش (شکل (۲۳)) استفاده شود،
باید این تابلوها را جدا از تابلوهای مربوط به خطوط برگشت‌پذیر قرار داد.

شکل (۲۳). نحوه نمایش پیام‌های گردش غیرمجاز به چپ.

- ۷- برای جلب توجه رانندگان به تابلوهای ممنوع کننده و محدود کننده، از عبارت‌هایی مانند **۵۰۰ متر تا تنها گردش به چپ** استفاده می‌شود.
- ۸- در صورتی که از تابلوهای بالاسری استفاده می‌شود توصیه می‌شود که فاصله بین تابلوها بیشتر از ۴۰۰ متر
نباشد. همچنین فاصله کف تابلو تا سطح زمین کمتر از ۵/۸ متر باشد.
- ۹- در محل‌هایی مانند انتهای خطوط برگشت‌پذیر که تعداد زیادی تابلو نیاز است باید فاصله بین تابلوها کمتر از ۷۵ متر شود.
- ۱۰- فاصله زیاد بین تابلوها در مسیرهایی با سرعت بیشتر از ۵۵ کیلومتر بر ساعت توصیه می‌شود؛ ولی این فاصله
نماید بیشتر از ۳۰۰ متر شود.
- ۱۱- از آنجاکه گردش به چپ از نظر ایمنی و کلارایی بر جریان اثر می‌گذارد در صورتی که بتوان برای این نوع حرکت
خطی را به صورت ویژه تخصیص داد این حرکت مجاز است؛ در غیر این صورت بهتر است گردش به چپ را
ممنوع کرد.
- جدول (۵) نشانه‌های به کار رفته در تابلوهای مربوط به خطوط برگشت‌پذیر را به همراه مفهوم آنها نشان می‌دهد.

جدول (۵). نشانه‌هایی به کار رفته در تابلوهای معابر برگشت پذیر

مفهوم	خط پسته است
حرکت برای جهت مستقیم باز است و گردش به چپ نیز اگر ممنوع نشده باشد آزاد است	علامت "X" قرمز روی زمینه سفید فلش سیاه رنگ روی زمینه سفید اگر گردش به چپ نیز در خط آزاد باشد همراه با یک فلش سیاه رنگ که به چپ اشاره دارد
خط تنها برای حرکت گردش به چپ از هر دو طرف باز است	دو فلش که گردش به چپ از دو جهت رویه را نشان می‌دهند به همراه کلمه "فقط" روی زمینه سفید
خط تنها برای گردش به چپ از یک طرف باز است	یک فلش سیاه رنگ با جهت چپ در یک طرف

از عوامل مهم دیگر در استفاده از تابلوها، چگونگی قرار گرفتن آنها در معبر است، در رابطه با استقرار علایم چهار جنبه را باید درنظر گرفت.

- ۱- انتخاب محل نصل آنها در کنار راه نسبت به تقاطع، خطر یا سایر جنبه‌هایی که به این موضوع مربوط می‌شود.
- ۲- نحوه قرار گرفتن آنها نسبت به کناره سواره‌رو و سایر جوانب مربوط به مقاطع عرضی
- ۳- ارتفاع آنها از زمین
- ۴- جهت نصب

همچنین در رابطه با قرارگیری تابلوها باید موارد زیر را درنظر گرفت:

- برای این که بتوان به راننده وقت کافی برای پیروی از یک علامت ترافیک را داد، هر علامت باید به فاصله‌ای مناسب از نقطه مورد نظر در پیام علامت، نصب گردد. این فاصله بستگی به مقدار سرعت هر راه دارد.
- جون علایم، جهت نشان دادن پیام‌هایی که قابل تشخیص و خواندن از فاصله دور باشند بر مبنای نوع و سرعت راه طرح ریزی شده‌اند، این موضوع ضروری است که علایم از فاصله مناسب قابل رویت بوده و توسط موانع پوشیده نشده باشند.
- رانندگان به قرار گرفتن علایم در سمت راست جاده‌ها عادت کرده‌اند بنابراین در استقرار آنها باید به این نکته توجه گردد.
- نصب علایم در سمت چپ، در راه‌های با جداکننده وسط که نصب علایم در سمت راست به تنها بی کافی نیست، ضروری می‌باشد.
- قرار دادن علامت در طرف چپ نیز مکمل علامت طرف راست می‌باشد، مثلاً در خیابان‌های پکترفه، تابلو ورود ممنوع به همین طریق باید در هر دو طرف نصب شود (به جز در خیابان‌های باریک). در راه‌های شریانی با جداکننده وسط تکرار علامت میدان در سمت چپ نیز توصیه می‌شود. جهت اطلاعات بیشتر در رابطه با تابلوها به آینه‌نامه علایم راه‌های ایران مراجعه شود. به طور کلی علایم پیشنهادی برای استفاده در خطوط برگشت پذیر در جدول (۶) آورده شده است.

جدول (۶)، علایم بیشنهادی برای استفاده در معابر برگشت‌پذیر.

تیپ	موقعیت نصب	هدف مورد انتظار
۱-الف	بالای معبر در محل ورود به خط برگشت‌پذیر	اطلاع‌رسانی در جهت ساعات عملکرد و جهت خط برگشت‌پذیر
۱-ب	کنار معبر (سمت چپ) و با در میانه در جهت حرکت وسایل که مخالف خط برگشت‌پذیر در حرکت‌اند	اطلاع‌رسانی جهت مشخص کردن محل خط برگشت‌پذیر منوعیت ورود وسایل نقلیه جهت مخالف
۲-الف	در بالای معبر و در انتهای خط برگشت‌پذیر	جهت اطلاع‌رسانی به وسایل در حال حرکت در خط برگشت‌پذیر جهت خارج شدن از خط و اطلاع‌رسانی جهت انجام تنها حرکت گردش به چپ در همین حرکت
۲-ب	در بالای معبر برگشت‌پذیر و قبل از آن حدود ۵۰۰ متر جهت اطلاع‌رسانی به وسایل نقلیه برای استفاده از خط و یا ۵۰۰ متر قبل از تقاطع اعلام شده	برگشت‌پذیر
۲-ب	در بالای معبر برگشت‌پذیر و ۵۰۰ متر قبل از انتهای	جهت اطلاع‌رسانی به وسایل در حال حرکت در خط آن و یا قبل از تقاطع معرفی شده
تابلوهای متهم	در زیر تبلوهای قرار گرفته در کنار معبر در ابتداء انتهای خط برگشت‌پذیر	جهت اطلاع‌رسانی و پایان خط برگشت‌پذیر

۲-۱-۷ - چراغ‌ها

از دیگر علایمی که در خطوط برگشت‌پذیر به کار می‌روند، چراغ‌هایی هستند که در بالای خطوط نصب شده و به صورت هوشمند باز یا بسته بودن خط و جهت حرکت وسایل نقلیه را در خطوط معبر نشان می‌دهند. علامت‌های به کار رفته در این چراغ‌ها به صورت زیر هستند:

- **فلش سبز رنگ با اشاره به سمت پایین:** خط برای انجام حرکت مستقیم باز است.
 - **ضربدر قرمز رنگ چشمکزن (و یا ضربدر زرد رنگ):** خط برای جهت حرکت مستقیم در حال منع شدن است و وسایل نقلیه در حال حرکت در این جهت باید هرچه زودتر خط را ترک کنند.
 - **ضربدر قرمز رنگ:** وسایل نقلیه در جهت مخالف در حال عبور از خط هستند و ورود به خط در این جهت ممنوع است.
- نمونه‌ای از این نوع چراغ‌ها که در حال حاضر در تونل رسالت از آن استفاده می‌شود، در شکل‌های (۲۴) و (۲۵) نشان داده شده است.

شکل (۲۴). چراغ‌های مورد استفاده در کنترل خطوط.

شکل (۲۵). نمونه‌ای از تابلوهای کنترل وضعیت خط و سرعت در تونل رسالت.

۷-۲-۷- علایم افقی

علایم افقی در معابر، شامل خط‌کشی‌ها و نوشهای روی زمین هستند که در اینجا ارایه شده‌اند.

۷-۲-۷-۱- مشخصات و انواع خط‌کشی‌ها در معابر درون شهری

خط‌کشی از جمله علایم افقی در تنظیم ترافیک در شبکه معابر شهرها است که موارد استفاده از آن دارای پشتونه قانونی نیز می‌باشد. خط‌کشی عموماً دارای این عملکرد است که جهت و حاشیه سواره را مشخص نموده، مرز خطوط عبور را تعیین و سطوح تردد را مزیندی می‌کند.

اجرای خط‌کشی باید به گونه‌ای باشد که تأثیر آن در شب و روز یکسان باشد و در هوای مه آلود نیز به خوبی قابل روبرت بوده، به جریان تردد کمک نماید. خط‌کشی‌ها در اثر تردد سنگین و پر حجم وسایل نقلیه، مستهلك می‌شوند که چاره‌اندیشی در این خصوص باید از قبل صورت گیرد.

به طور کلی خطکشی‌ها شامل شش گروه هستند:

- ۱- خطوط طولی
- ۲- خطوط عرضی
- ۳- خطوط هدایتی
- ۴- پیکان‌ها، نمادها، نوشته‌ها، خطوط بر جسته و چشم‌گریهای‌ها
- ۵- خطکشی‌های ایستگاه و پارکینگ
- ۶- سایر خطکشی‌ها

در خطوط برگشت‌پذیر از خطکشی‌های طولی استفاده می‌شود و در صورت اختصاص این خطوط به گروه خاصی از وسائل نقلیه (به طور مثال، وسایل پرسنلشین) از نمادها و نوشته‌های مربوطه نیز استفاده می‌شود. در ادامه به این موارد پرداخته شده است.

۱-۱-۲-۷- خطکشی طولی

خطکشی‌های طولی خطوطی هستند که در امتداد مسیر حرکت، بر روی سطح سواره را اجرا می‌شوند. این گونه خطکشی‌ها عمدهاً جهت مشخص نمودن مرز بین خطوط عبور هم جهت (کانالیزه کردن حرکات)، جداسازی وسائل نقلیه که در دو جهت مخالف هم در حال حرکت هستند، تعیین حریم روسازی و به منظور آگاه نمودن رانندگان از حریم راه و همچنین مشخص نمودن خطوط ویژه وسائل نقلیه مختلف به کار می‌روند.

۱-۱-۱-۱- انواع خطکشی‌های طولی

الف) خطوط میانی دوبل ممتد

از این خطوط به منظور ممنوعیت سبقت و گردش استفاده می‌شود و وسائل نقلیه‌ای که در دو جهت مخالف در حال حرکت هستند مجاز به عبور یا انحراف از روی این خطوط نمی‌باشند. چنانچه عبور یا انحراف وسائل نقلیه بین دو جهت مجاز باشد از خطوط طولی منقطع استفاده می‌شود.

خطوط میانی دوبل ممتد امکان دارد به صورت هر دو خط ممتد یا یکی ممتد و دیگری منقطع اجرا شوند.

ب) خط ممتد

عموماً این گونه خط جهت جدا کردن ترافیک در دو جهت مخالف و یا جداسازی حرکات هم جهت به کار می‌رود که عبور یا انحراف از روی این خط مجاز نمی‌باشد. کاربرد دیگر این خط، در مسیرهای وسائل نقلیه عمومی، امدادرسانی، دوچرخه، وسائل نقلیه سنگین و ... می‌باشد. در این موارد خط ممتد با رنگ زرد جهت تفکیک عبور وسائل نقلیه خاص، در سطح سواره را ترسیم می‌گردد. همچنین در مواردی که اینمی‌بیشتر مدنظر است مانند روی پل‌ها، در نزدیکی تقاطع‌ها، داخل تونل‌ها و ... خطکشی ممتد استفاده می‌شود.

ج) خط منقطع

در مواردی که عبور یا انحراف وسائل نقلیه از روی خطوط طولی مجاز باشد از خطوط منقطع استفاده می‌شود. شکل و اندازه خطکشی تابع سرعت طرح وسائل نقلیه می‌باشد. برای مثال در معابر شریانی (سرعت طرح زیر ۶۰ km/hr)، نسبت طول خطوط پر و خالی به نسبت ۱ به ۳ که ۱ متر پر و ۳ متر خالی است باید رعایت گردد.

۷-۱-۲-۳-۲- رنگ خط کشی های طولی

عموماً رنگ خط کشی های طولی سفید می باشد، در موارد خاص می توان از رنگ زرد هم جهت ترسیم این گونه خط کشی ها استفاده نمود. از جمله این موارد عبارتند از:

الف) ایستگاه های حمل و نقل عمومی

ب) در محدوده چپ حاشیه آزادراه ها و بزرگراه ها

ج) جهت نمایش محدودیت پارکینگ

د) خطوط جنافی در بزرگراه ها و آزادراه ها

ه) خطوط محوری

۷-۱-۲-۳- عرض خط کشی های طولی

به طور کلی عرض خط کشی طولی بستگی به حجم و ترکیب ترافیک داشته و تابع نوع مسیر و حداکثر سرعت مجاز وسایل نقلیه می باشد.

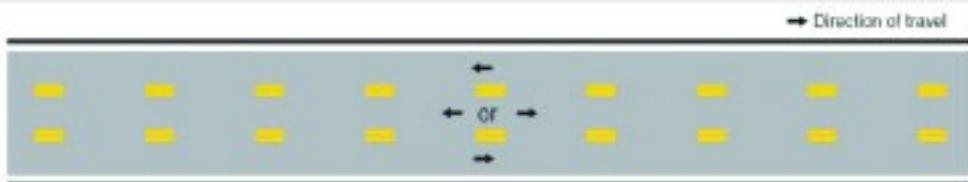
در جدول (۷) نمونه های مختلف خط کشی های طولی مشخص شده است.

جدول (۷). انواع خط کشی های طولی (۵)

نوع خط	شكل و اندازه خط کشی (متر)	کاربرد
خط دوبل ممتد باریک		ممتوغیت عبور در دو جهت
خط دوبل ممتد و منقطع باریک 1:2:1		ممتوغیت عبور در یک جهت
خط ممتد باریک		۱- ممتوغیت عبور ۲- لبه سوارمرو ۳- خط ویژه
خط ممتد پهن		۱- خط ویژه ۲- لبه سوارمرو
خط منقطع پهن 1:1:1		لبه سوارمرو در تقاطع با مسیرهای فرعی
خط منقطع باریک 1:1:1		۱- خط امتداد مسیر ۲- خط گذرگاه ها در مسیرهای ویژه
خط منقطع باریک 1:2:1		خط عبور (خارج محدوده تقاطع)
خط منقطع باریک 2:1:2		خط هشدار دهنده

اعداد داخل پرانتز مربوط به بزرگراه ها است.

برای مشخص کردن خط برگشت‌پذیر از دیگر خطوط، در یک معبر از دو خط‌کشی موازی منقطع و زرد رنگ استفاده می‌شود. نمونه‌ای از این خط‌کشی در شکل (۲۶) نشان داده شده است.

شکل (۲۶). نمونه‌ای از خط‌کشی در یک معبر برگشت‌پذیر

در معابری که خط برگشت‌پذیر در سمت دیگر میانه و در خطوط جریان مخالف اجرا شده است و برای جداسازی خط برگشت‌پذیر از مانع استفاده نشده است، توصیه می‌گردد برای ممانعت از ورود وسایل نقلیه جهت مخالف به خط برگشت‌پذیر، از خط‌کشی زرد رنگ دوبل پیوسته استفاده شود.

۲-۲-۷- نوشته‌ها

از دیگر علایم افقی به کار رفته در معابر، نوشته‌های روی زمین هستند که به عنوان مثال در ایستگاه‌های اتوبوس، خطوط دوچرخه و یا برای کنترل سرعت در معابر مختلف، مورد استفاده قرار می‌گیرند. در خطوط برگشت‌پذیر علایم خاصی مورد استفاده فرار نمی‌گیرد. در شرایطی که خط برگشت‌پذیر تنها برای عبور وسایل نقلیه خاصی، از جمله اتوبوس و یا وسایل نقلیه پرسنلی، مجاز باشد از علایم مربوط به این وسایل استفاده می‌شود. نمونه‌ای از علایمی که در خطوط پرسنلی به کار می‌روند در شکل (۲۷) نشان داده شده است.

شکل (۲۷). تعب علایم افقی در خط برگشت‌پذیر پرسنلی

۳-۷- علایم برجسته

علایم برجسته برای بهبود قابلیت دید خط کشی در شب و در شرایط جوی مه آسود و بارانی و برای مشخص کردن امتداد راه به عنوان مکمل خط کشی و یا به صورت جایگزین خط کشی ها استفاده می شوند. شکل (۲۸) نمونهای از علایم برجسته را نشان می دهد. از این علایم هنگامی که جداسازی خط برگشت پذیر با خط کشی انجام می شود می توان استفاده نمود. ضوابط مربوط به این علایم در آیین نامه طراحی و اجرای علایم برجسته راهها موجود است.

شکل (۲۸). نمونهای از علایم برجسته.

۸- مدیریت اجرای خطوط برگشت‌پذیر

مدیریت اجرای خطوط برگشت‌پذیر مجموعه‌ای از روش‌ها، محدودیت‌ها و عواملی است که در جهت بهبود این‌می و عملکرد خطوط برگشت‌پذیر توسعه داده شده است. این مجموعه می‌تواند بر سطح پویایی این سیستم اثرگذار باشد. در ادامه به بررسی موارد مرتبط با مدیریت و بهره‌برداری از خطوط برگشت‌پذیر پرداخته می‌شود.

۱-۸- ساعت عملکرد خطوط برگشت‌پذیر

براساس مطالعات انجام شده در شرکت مطالعات جامع حمل و نقل و ترافیک تهران، سهم ساعت اوج ترافیک صبح‌گاهی در تولید سفرهای روزانه در شهر تهران به مقدار قابل توجهی بیش از دیگر ساعت‌های روز است. از آنجا که عمده سفرهای شغلی و تحصیلی نیز در این ساعت انجام می‌شود و تأخیر در این سفرها هزینه‌های سنگینی را در پی خواهد داشت، بهبود شرایط ترافیکی معابر در این ساعت جهت تسهیل جابه‌جایی و دسترسی در شبکه معابر، قابل توجه خواهد بود. اجرای خطوط برگشت‌پذیر در شبکه روشی برای بهبود ظرفیت معابر در ساعت‌های اوج است.

بنابراین، مناسب‌ترین ساعت برای اجرایی کردن این سیستم اوج صبح است.

براساس آمارهای گردآوری شده در سطح شبکه معابر شهر تهران، ساعت اوج در معابر غالباً ۷ تا ۹ صبح است. توصیه می‌شود، در یک معبر خاص برای پیاده‌سازی خطوط برگشت‌پذیر توسط برداشت آمار حجم، زمان دقیق اوج در معبر تعیین شود. با توجه به تفاوت در الگوی سفرها در بعدازظهر طولانی‌تر بوده و مقدار جریان در معبر نسبت به صبح کمتر است. محل کار، بازه زمانی اوج ترافیک در بعدازظهر طولانی‌تر بوده و مقدار جریان در بعدازظهر نیست. برای اطمینان از این مطلب، توصیه می‌گردد با گردآوری آمار حجم در معبر مورد مطالعه در بازه‌های زمانی اوج صبح و بعدازظهر امکان اجرای این طرح در هر دو بازه زمانی کنترل گردد. غالباً اوج بعدازظهر در معابر در بازه زمانی ۱۶ تا ۱۹ می‌باشد.

۲-۸- تعداد خطوط

تعداد خطوط تخصیص داده شده به خطوط برگشت‌پذیر در یک معبر بستگی به ظرفیت موجود در معبر در جهت غیر اوج، قضای موجود در میانه معبر و شرایط ترافیکی در جهت غیر اوج دارد. در شرایطی که از ظرفیت جهت غیر شلوغ برای خطوط برگشت‌پذیر استفاده می‌شود، تعداد خطوط باید طوری انتخاب شود که پس از کاهش ظرفیت در جهت غیر شلوغ، همچنان تقاضای عبور از معبر در محدوده ظرفیت باشد. همچنین، در معابری که به لحاظ عدم وجود معبر موازی، امکان برگرداندن تمامی خطوط در آن وجود ندارد، توصیه می‌شود پس از کاهش ظرفیت در جهت غیر اوج حداقل دو خط عبوری باقی بماند. لحاظ کردن حداقل دو خط عبوری برای جلوگیری از متوقف شدن جریان ترافیک به دلیل عبور یک وسیله سنگین و یا رخداد یک تصادف است.

در معابری که دو طرف خط برگشت‌پذیر با مانع جدا شده است و به صورت معبر جداگانه عمل می‌کند، توصیه می‌گردد حداقل دو خط عبوری برای این سیستم درنظر گرفته شود تا اطمینان حاصل شود که:

- وسیله‌ای که آهسته حرکت می‌کند، در خط ایجاد ترافیک نمی‌کند.

* خوابی یک وسیله سیستم برگشت‌پذیر را از کار نمی‌اندازد.

در معتبری که دو طرف خط برگشت‌پذیر با مانع جدا می‌شود و تنها یک خط عبوری برای این سیستم درنظر گرفته شده است، توصیه می‌گردد حاشیه کافی در معتبر در نظر گرفته شود تا در موارد ضروری امکان عبور دو وسیله از کنار هم وجود داشته باشد.

۳-۸- طول خط

خابطه خاصی برای تعیین طول خطوط برگشت‌پذیر وجود ندارد. تنها موارد خاصی لازم است مد نظر قرار گیرند:

- * در صورت محدودیت در مقاطع عرضی، خط برگشت‌پذیر در طول‌های کوتاه اجرا می‌شود.
- * در صورتی که خط برگشت‌پذیر در بزرگراه اجرا شود، توصیه می‌گردد تا حد امکان طول بلندتر با دسترسی‌های محدود درنظر گرفته شود و خط برگشت‌پذیر به صورت یک خط سریع‌السیر عمل کند.

۴-۸- محدودیت‌های اجرایی خطوط برگشت‌پذیر

اگر چه اجرای خطوط برگشت‌پذیر در جهت بهبود و افزایش جایه‌جایی در معتبر است ولی در مواردی با ایجاد محدودیت‌هایی که برای بالا بردن کارایی سیستم ایجاد می‌شود، ممکن است باعث کاهش دسترسی‌ها گردد. این محدودیت‌ها شامل ممنوعیت پارک حاشیه‌ای و گردش به چپ هستند. محل تقاطع‌هایی با گردش به چپ مجاز در خطوط برگشت‌پذیر، معمولاً سبب سردرگمی رانندگان می‌گردد. همچنین حرکات گردش به چپ با وجود این خطوط می‌تواند باعث افزایش تصادفات پهلو به پهلو شود. در شرایطی که با حرکت گردش به چپ مجاز، در خطوط برگشت‌پذیر مشکلات ترافیکی جدیدی ایجاد شود، توصیه می‌گردد در صورت وجود محلی جایگزین، گردش به چپ ممنوع شود.

در شرایطی که عرض معتبر کم باشد و امکان تدارک دو خط عبوری برای جهت غیر شلوغ وجود نداشته باشد، توصیه می‌گردد پارک حاشیه‌ای ممنوع شود. حذف پارک حاشیه‌ای باعث اضافه شدن ظرفیت در جهت اصلی و افزایش قدرت مانور وسائل در جهت فرعی می‌شود. لازم است توجه شود که حذف پارکینگ حاشیه‌ای با تدارک پارکینگ دیگری همراه شود تا برای ساکنان منطقه مشکلات جدیدی ایجاد نشود.

۵-۸- فرهنگ‌سازی

در حال حاضر مردم آشنایی کمی با خطوط برگشت‌پذیر و نحوه عملکرد آنها دارند. عدم آشنایی رانندگان با این سیستم احتمال افزایش تصادفات رو در رو را بالا می‌برد. بنابراین، توصیه می‌شود در اوایل اجرای خطوط برگشت‌پذیر در نقاط ابتداء، انتهای و دسترسی‌ها و تقاطع‌های در طول آن از نیروی پلیس استفاده شود تا تخلف کمتری در این سیستم روی دهد. همچنین حذف پارکینگ‌ها و گردش به چپ در این سیستم ممکن است باعث نارضایتی رانندگان شود. لازم است با پیش‌بینی پارکینگ‌ها و دسترسی‌های دیگر این نارضایتی‌ها برطرف گردد. توصیه می‌گردد با استفاده از انواع رسانه‌ها (تلوزیون، رادیو و ...) فرهنگ استفاده از این خطوط، ساعت عملکرد آنها و هدف از استفاده از این سیستم به رانندگان آموزش داده شود.

۶-۸- وسائل مجاز به استفاده از خطوط برگشت پذیر

استفاده از خطوط برگشت پذیر می‌تواند برای همه وسائل نقلیه و یا تنها برای گروه خاصی از وسائل مجاز باشد. این خطوط می‌توانند تنها به وسائل نقلیه همگانی و یا وسائل نقلیه پرسنلشین اختصاص داشته باشند. با محدود کردن وسائل نقلیه مجاز به عبور از خطوط برگشت پذیر، از تراکم و شلوغی در این خطوط کاسته می‌شود. استفاده از خطوط برگشت پذیر برای وسائل نقلیه همگانی و یا پرسنلشین با بالا بردن توان جایه‌جایی این وسائل، باعث تشویق مسافران به استفاده از وسائل نقلیه عمومی و یا همپیمایی می‌شود. استفاده از این سیستم، به خصوص در بزرگراه‌هایی توصیه می‌شود که طول آنها بیشتر است. با محدود کردن وسائل نقلیه در استفاده از خطوط برگشت پذیر، می‌توان از دیگر وسائل، برای عبور از این سیستم، عوارض دریافت کرد. دریافت عوارض می‌تواند با فراهم آوردن هزینه‌های نگهداری این معابر به آزادس‌های بزرگراهی کمک کند تا به کنترل بهتر این سیستم‌ها بپردازند.

۹- دیگر ملاحظات

خط پرگشت‌پذیر افزایش ظرفیت معبر در جهت روان تر کردن ترافیک عبوری از آن، در معابری است که امکان تعویض آن و یا منحرف کردن حجم ترافیک اضافه بر ظرفیت آن به معابر دیگر وجود ندارد. عوامل دیگر علاوه بر حجم ساعت اوج که می‌تواند معبر را با تقاضای بیش از ظرفیت آن مواجه کند، رویدادهای خاص مانند سفر در تعطیلات، مسابقات ورزشی، حادثه از قبیل طوفان و ... می‌باشد. در این شرایط نیز با انجام ملاحظات خاص و بررسی‌های کافی می‌توان از خطوط پرگشت‌پذیر استفاده کرده و تنها در آن بازه زمانی خاص و با کنترل کافی نیروی پلیس جهت جریان در یک یا تعدادی از خطوط یک معبر را تقویت داد.

همان طور که در گذشته نیز گفته شد، یکی از روش‌های اجرای خط پرگشت‌پذیر در بزرگراه‌ها، استفاده از میانه‌های موجود در آنها می‌باشد. در این صورت با توجه به مجزا بودن میانه از دیگر خطوط عبوری، نه تنها این خطوط بیشتر است بلکه دیگر تیازی به استفاده از موانع دیگر (به جز در دسترسی‌های آن) نمی‌باشد. بنابراین، توصیه می‌شود در ساخت بزرگراه‌ها این دقت صورت گیرد که تا حد امکان از قرار دادن هر گونه مانع در میانه آنها خودداری شود.

در ادامه چک لیستی جهت بررسی شرایط مورد نیاز برای اجرای خط یا خطوط پرگشت‌پذیر در یک معبر ارایه شده است.

جدول (۸)، چک لیست بررسی معبر برای اجرای خط برگشت به پر در آن

توضیحات	کلیات
	۱- جهات حرکتی در این معبر چگونه است؟ ☐ (الف) یک طرفه ☐ (ب) دو طرفه
	۲- آیا رویداد خاصی در حال وقوع است که منجر به کمبود ظرفیت تنها در یک جهت معبر و در بازه زمانی خاصی می‌شود؟ ☐ بله ☐ خیر
	۳- آین رويدهاد به کدام دليل زير است: ☐ (الف) رفت یا برگشت به استاد بوم جهت یک مسابقه ورزشی ☐ (ب) رفت یا برگشت سفرها در تعطیلات ☐ (ج) اجرای عملیات عمرانی در یک جهت معبر
	۴- پند آمدن فسمتی از یک جهت عبوری به دلایل مختلف (جاده، آبگرفتگی، ...) ☐
	۵- آیا مشاهدات تشنگ می‌دهد، ظرفیت معبر برای حجم عبوری در ساعت اوج در یک جهت معبر کافی نیست؟ ☐ بله ☐ خیر
	۶- آیا مسولان محلی قادر به حل مشکل نبودند؟ ☐ (از طریق تغییر زمان بندی چراغ و یا انحراف جریان ترافیک به دیگر مسیرها) ☐ بله ☐ خیر
	۷- نوع عملکرد معبر؟ ☐ (الف) بزرگراه یا آزادراه ☐ (ب) شریانی درجه ۱ ☐ (ج) شریانی درجه ۲ ☐ (د) محلی
توضیحات	حجم عبوری و ویژگی های قیزیکی معبر
	۸- بازه زمانی که جریان ترافیک عبوری در این معبر جهتی می‌شود ($V1/V2 \geq 65/35$) چیست؟ ☐ از تا
	۹- آیا به موازات این خیابان در جهت غیر شلوغ، خیابان دیگری وجود دارد، که در این زمان ظرفیت خالی نیز داشته باشد؟ ☐ بله ☐ خیر
	۱۰- آیا امکان انتقال تمامی جریان عبوری در جهت غیر شلوغ به خیابان مجاور آن می‌باشد؟ ☐ بله ☐ خیر
	۱۱- آیا این اختلاف حجم جهتی ($V1/V2 \geq 65/35$) دائماً در حال وقوع است؟ ☐ بله ☐ خیر
	۱۲- آیا در این معبر میانه و یا شانهای (با عرض حداقل ۳ متر در معابر شریانی و $\frac{7}{5}$ متر در معابر بزرگراهی) وجود دارد؟ ☐ بله ☐ خیر
	۱۳- آیا امکان حذف موانع موجود در میانه و یا شانه این مسیر وجود دارد؟ ☐ بله ☐ خیر
	۱۴- آیا در مقاطع بحرانی عرض معبر، در جهت غیر شلوغ حداقل سه خط عبوری وجود دارد؟ ☐ بله ☐ خیر

(V1/V2 ≥ 65/35) ۶ (V/C) ≥ ۰.۹۵

جدول (A). چک لیست بررسی معتبر برای اجرای خط برگشت پذیر در آن (دانمه)

توضیحات	حجم عبوری و ویژگی های فیزیکی معتبر			
۱۵- آیا به موازات این معتبر، خیابان دیگری در جهت مخالف آن وجود دارد که $V/C \leq 0.95$ ؟	☐ نه	☐ بله	☐ خیر	۲۰
۱۶- آیا امکان دو طرفه شدن این معتبر وجود دارد؟	☐ نه	☐ بله	☐ خیر	۲۱
(با توجه به جهات حرکتی خیابان های متصل به آن)				۲۲
۱۷- آیا معتبر حدائق دارای ۴ خط عبوری می باشد؟	☐ نه	☐ بله	☐ خیر	۲۳
۱۸- آیا با دو طرفه شدن این خیابان وضعیت در خیابان مجاز آن که $V/C \leq 0.95$ ، بهتر می شود؟	☐ نه	☐ بله	☐ خیر	۲۴
توضیحات	ایمنی راه			
۱۹- آیا نیازی به تغییر خط کشی در معتبر وجود دارد؟	☐ نه	☐ بله	☐ خیر	۲۵
۲۰- آیا با توجه به نوع عملکرد معتبر و سرعت وسایل نقلیه نیازی به جداسازی با مانع است؟	☐ نه	☐ بله	☐ خیر	۲۶
۲۱- از چه نوع موانعی می توان استفاده کرد؟	☐ (الف) ثابت	☐ (ب) منحرک		۲۷
۲۲- آیا علایم خاصی برای تعیین خط برگشت پذیر، ساعت عملکرد و جهت آن نیاز است؟	☐ نه	☐ بله	☐ خیر	۲۸
۲۳- آیا نیازی به تغییر رمان بندی و یا جراغ دار کردن تقاطع های موجود در معتبر وجود دارد؟	☐ نه	☐ بله	☐ خیر	۲۹
۲۴- آیا نیازی به تغییر محدودیت سرعت در معتبر وجود دارد؟	☐ نه	☐ بله	☐ خیر	۳۰
توضیحات	کاربران راه			
۲۵- آیا نیازی به تخصیص این خط به وسایل خاصی می باشد؟	☐ نه	☐ بله	☐ خیر	۳۱
۲۶- آیا نیازی به اخذ عوارض از وسایل نقلیه عبوری از این خط می باشد؟	☐ نه	☐ بله	☐ خیر	۳۲
۲۷- آیا نیاز به علامت گذاری خاصی جهت وسایل عبوری مجاز از این معتبر می باشد؟	☐ نه	☐ بله	☐ خیر	۳۳

V۱ و V۲ به ترتیب حجم در جهت شلوغ و غیر شلوغ در معتبر هستند.
C ظرفیت معتبر است.

- ۱- اگر پاسخ سوال‌های ۹ و ۱۰ مثبت باشد و عملکرد معتبر از شریانی به پایین باشد پیشنهاد می‌شود، امکان پک‌طرفه کردن خیابان مورد نظر در جهت اوج بررسی شود.
- ۲- اگر پاسخ سوال‌های ۱۱، ۱۰ و ۱۴ مثبت باشد، پیشنهاد می‌شود حداقل ۱ خط عبوری از جهت غیر شلوغ به جهت شلوغ اختصاص داده شود.
- ۳- اگر پاسخ سوال‌های ۱۲ و ۱۳ مثبت باشد، پیشنهاد می‌شود موانع داخل رفوز حذف شده و مبانه به اجرای خط برگشت‌پذیر اختصاص داده شود.
- ۴- اگر پاسخ سوال‌های ۱۵ تا ۱۸ مثبت باشد، پیشنهاد می‌شود حداقل دو خط عبوری از این خیابان به جهت شلوغ در خیابان مجاور آن اختصاص داده شود.

۱۰- منابع و مراجع

- [۱] وزارت مسکن و شهرسازی، "آیین نامه طراحی راه های شهری"؛ بخش ۴، راه های شهری شریانی درجه ۱، ۱۳۷۵.
- [۲] وزارت مسکن و شهرسازی، "آیین نامه طراحی راه های شهری"؛ بخش ۶، راه های شهری شریانی درجه ۲، ۱۳۷۵.
- [۳] شرکت مطالعات جامع حمل و نقل و ترافیک تهران، "مطالعات امکان سنجی احداث خطوط برگشت پذیر در شبکه معاابر تهران"، گزارش فاز ۱، ۱۳۹۰.
- [۴] شرکت مطالعات جامع حمل و نقل و ترافیک تهران، "طرح علایم، تابلوها و تجهیزات ایمنی شبکه راه های شهر تهران"، ۱۳۸۸.
- [۵] سازمان حمل و نقل و ترافیک تهران، "راهنمای طراحی علایم افقی در معاابر"، ۱۳۸۴.
- [۶] AASHTO, "A policy on Geometric design of highway and streets" (2004).
- [۷] National Cooperative Highway Research Program, "NCHRP, Convertible Roadways and Lanes", Transportation Research Board (2004).
- [۸] Eisele, W., Parham, A. H., Cothron, S. "Guidance for Planning, Operation, and Designing Managed Lane Facilities in Texas", Texas Transportation Institute (۲۰۰۱) Conference of Transportation Association of Canada, (2010).
- [۹] "Highway Design Manual", Chapter 10 (2010).
- [۱۰] AASHTO, "Roadside Design Guide", 4th edition (2011).

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.